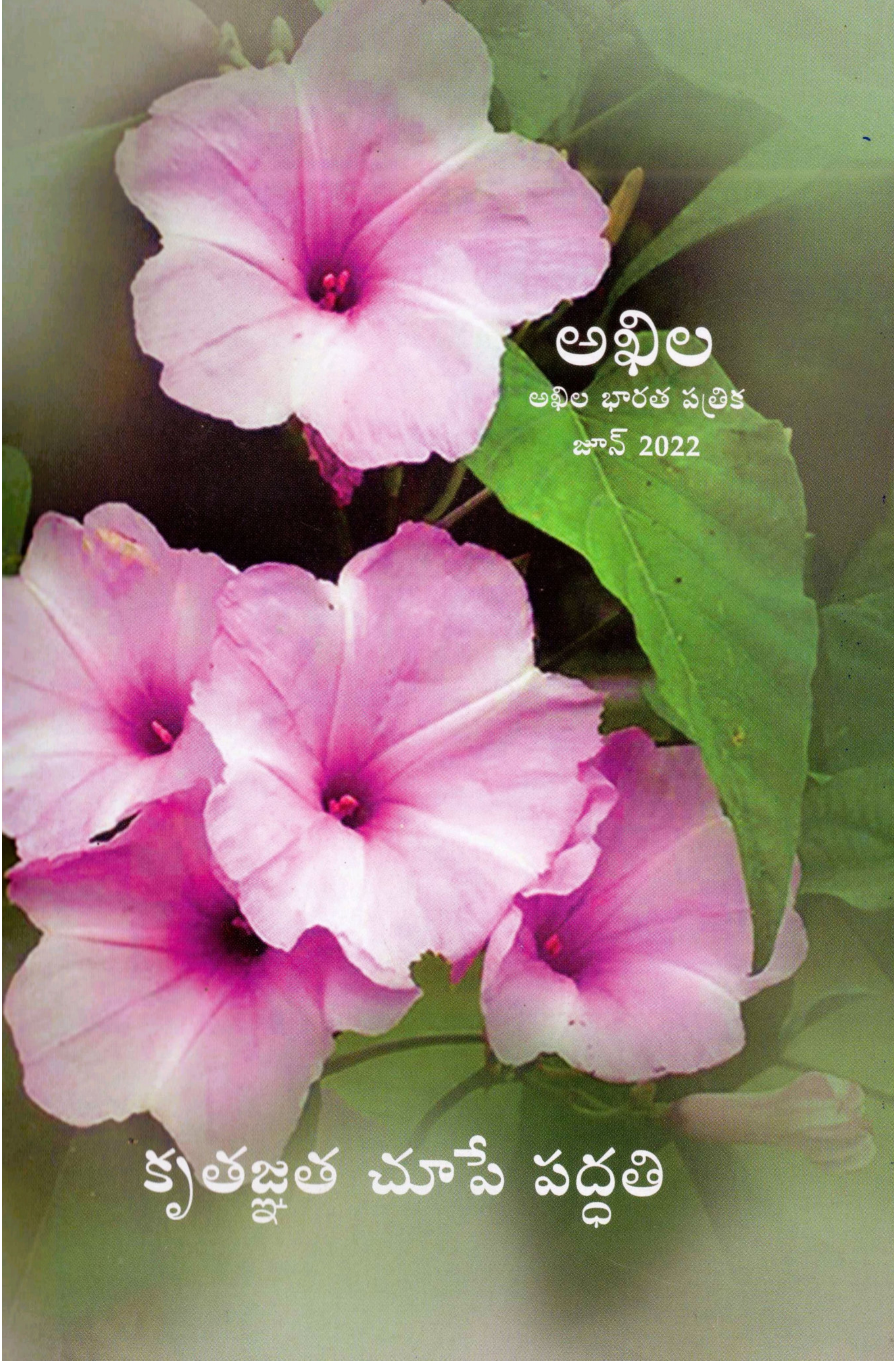

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూన్ 2022

కృతజ్ఞత చూపే పద్ధతి

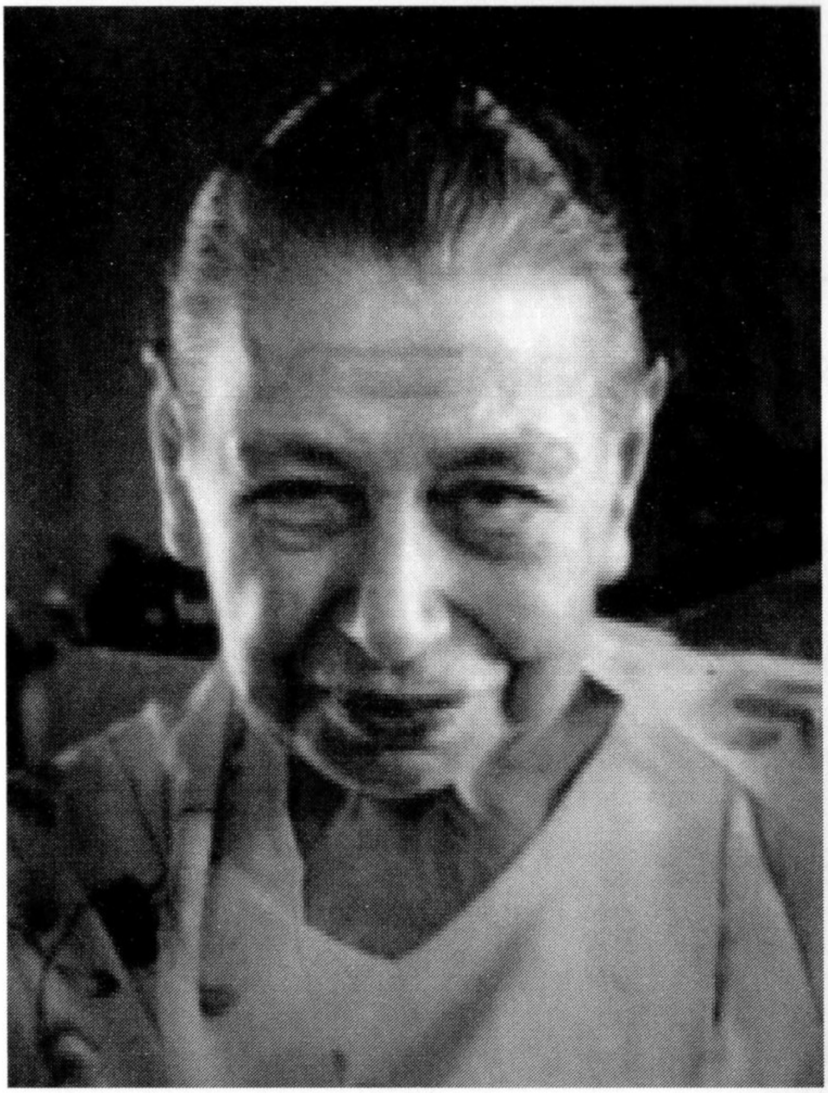
విషయ సూచిక

సంపాదకీయ సూచన

ఏదేమైనప్పటికీ చాలామంది కృతజ్ఞతను మనుషులకు, దానికి గల సంబంధం కోణంలోనూ, భౌతిక వ్యధకు సంబంధించినదిగానూ పరిగణిస్తారు. యోగంలో ఒకానొక చేతనాస్థాయిని కృతజ్ఞత తెలియచేస్తుంది. అనగా, సమర్పణా భావంతోను, దృఢవిశ్వాసంతోనూ దైవం వైపు తిరగడం, దైవం నుండి బయటినుండి, లోనుండీ స్వీకరించే కానుకలకు సంతసించడం, సంతృప్తి చెందడం. వాస్తవానికి కృతజ్ఞత ఒకానొక స్థితిలో జీవితంలో సంభవించే సమస్తాన్నీ దివ్యకృపాకటాక్షపు ఆశీస్సులుగా, కానుకలుగా వ్యక్తి స్వీకరిస్తాడు.

అనువాదం : కె.వి.రావు

9849929254

ఓ ప్రభూ, నీవు నాకు ఆశ్రయానివి, నా దీవనవు, నా బలానివి, నా ఆరోగ్యానివి, నా ఆశవు, నా ధైర్యానివి. నీవు పరమోత్కృష్ట శాంతివి, నిష్కల్మషానందానివి, పరిపూర్ణ పవిత్రాత్మవు. మితిలేని, నిరంతర ఆరాధనా భావానికి అతీతమైన కృతజ్ఞతలో మునిగిపోయి నీ ముందు నా సమస్త అస్తిత్వమూ సాష్టాంగ పడుతున్నది. భారతదేశ పరిశుద్ధ అగరు ధూపంలా, నా హృదయం, మనసులనుండి ఆరాధన పైపైకెగయుచున్నది.

మనుషులందు, నీ వైతాళికునిగానేనగుదును గాక. అలా అయినపుడు నీ అనంత దయాదాక్షిణ్యంలో నీవనుగ్రహించే బ్రహ్మానంద స్థితిని అందుకు సంసిద్ధులై ఉన్న వారందరికీ రుచి చూపించే దాననౌతాను. నీ పరమ శాంతియే ప్రపంచమును పాలించుగాక.

CWM 1 : 15 — శ్రీ మాత

కృతజ్ఞత - ఒక అరుదైన సుగుణం

సుగుణాలు : (పిన్నలకు, పెద్దలకు ఓ కథ)

ఒకానొకపుడు ఒక అద్భుతమైన రాజభవనం ఉంది. దాని మధ్యలో ఒక రహస్య పవిత్ర స్థలం ఉంది. ఆ ప్రాంగణంలోకి ఇంతవరకెవరూ వెళ్ళలేదు. ఇంకా చెప్పాలంటే ఆ భవనపు అత్యంత దూరప్రాంతాలు కూడా, మనుషులకు అందుబాటులో లేవు. ఎందుకనంటే ఆ భవనం చాలా ఎత్తైన మేఘం మీద ఉంది. ఏ యుగంలోనైనా సరే చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే దానిని చేరే మార్గం తెలుసు.

అది పరమసత్యపు భవనం.

ఒకరోజున అచట ఒక పండుగ జరుగుతోంది. భువిపై సుగుణాల పేరుతో గౌరవించబడే పెద్ద చిన్న దేవతలు, దేవేరులలాంటి చాలా భిన్నమైన జీవులకై, మనుషులకు కాదు, ఆ పండుగ జరుగుతోంది.

ఆ భవన ముందు భాగం ఒక పెద్ద హాలు. అచటి గోడలు, నేల, పై కప్పు, స్వయంగా ప్రకాశం గలవి. నానా విధ తళుకులతో మెరిసిపోతూ ధగధగలాడిపోతున్నాయి.

అది వివేకపు హాలు. నేలకు దగ్గరగా, చాలా మృదువైన కాంతి, అందమైన ముదురునీల వర్ణంతో ఉంది. కాని పైకప్పుకు క్రమంగా స్పష్టపడుతూ చేరుకొంటోంది. ఆ పై కప్పుకు ఛాండ్లియర్స్‌లాగా ఆభరణాల లాంటి గుండ్రని చక్రాలు వ్రేళ్ళాడుతున్నాయి. వాటి అనేక పలకలు కళ్ళు మిరుమిట్లుగొలిపే కిరణాలను వెలువరిస్తున్నాయి.

సుగుణాలు విడివిడిగా ప్రవేశించాయి. త్వరగానే, సానుకూల బృందాలుగా ఏర్పడ్డాయి. అంతా ఒకసారైనా ఒకచోట కలుసుకొన్నందుకు చాలా ఆనందపడ్తున్నాయి. ఎందుకనంటే ప్రపంచమంతా లోకాలన్నింటా చాలా విస్తారంగా అవి చెదరిపోయి ఉంటాయి మామూలుగా. అనేకమంది పరిచయం లేని వారి మధ్య ఒంటరియైపోయి ఉంటాయి.

పండుగలో "నిజాయితీ" పెత్తనం చేస్తోంది. పారదర్శకమైన దుస్తులు ధరించి ఉంది, చాలా శుద్ధమైన నీటిలా ఉంది. ఆమె చేతిలో ఒక అత్యంత

పరిశుద్ధమైన నాలుగు ముఖాలుగల ఘనస్ఫటికం ఉంది. దాని ద్వారా వస్తువుల్ని వున్నదాన్ని ఉన్నట్లు చూడగలం. మామూలుగా కన్పించే వాటి కన్న అవి చాలా భిన్నంగా ఉన్నాయి. ఎందుకనంటే అచట వాటి ప్రతిబింబాలు వికృతంగాకుండా ప్రతిబింబిస్తాయి.

ఆమెకు దగ్గరగా, ఇద్దరు విశ్వసనీయ రక్షకులుగా, ఏకకాలంలో గౌరవప్రదమూ, గర్వించదగినవీ అయిన "వినమ్రత" గంభీరమైన మోముతో, నిర్మల నేత్రాలతో, దృఢత్వాన్నితెలిపే, శాంతమైన, గంభీరమైన వాతావరణంలో ఉండే "ధైర్యం" నిలబడి ఉన్నాయి.

"ధైర్యం"కు దగ్గరగా ఆమె చేతిని ఆతని చేతిలో ఉంచి ఒక స్త్రీ నిలబడి ఉంది. ఆమె మొత్తం తెరమాటున ఉంది. ఏమీ కన్పించడం లేదు. ఆమె ఆచ్ఛాదన మాటు నుండి దేనినో వెతుకులాడుతున్న నేత్రాలు మెరుస్తున్నాయి. అది "విచక్షణ".

వారందరి మధ్య ఒకరి దగ్గర్నుండి మరొకరి దగ్గరికి వస్తూ పోతున్నప్పటికీ ప్రతి వాని దగ్గర ఎప్పుడూ ఉండి పోతున్నట్లు కన్పించేది "దానగుణం". ఆమె ఏకకాలంలో జాగరూకతతో ఉంటుంది, స్థిరంగా కూడా ఉంటుంది, చురుకుగా ఉంటుంది అయినా వివేకంతో ఉంటుంది. బృందాల మధ్యలో తిరుగుతూ తన వెనుక మృదువైన తెల్లని కాంతిని వదిలిపోతుంది. ఆమె విస్తరింపజేసే, మృదువుగా చేసే వెలుగు, చాలామందికి కన్పించని ఎంతో సూక్ష్మమైన తేజస్సు ఆమె సన్నిహిత స్నేహితురాలు, విడదీయలేని సహచరి, ఆమె కవల సోదరి "న్యాయం" దగ్గర్నుండి ఆమెకు వస్తున్నది.

"దానగుణం" చుట్టూ ఒక తేజోమయ రక్షకుడు, "దయ", "సహనం", "సౌమ్యత", "ఉత్సుకత" ఇతరమైనవనేకం గుమి గూడి ఉన్నాయి.

తామంతా అక్కడున్నాయి, లేక కనీసం వాళ్ళలా అనుకొంటున్నారు. కాని ఆకస్మికంగా బంగారు ప్రాంగణం దగ్గర ఒక క్రొత్త వ్యక్తి ప్రత్యక్షమైంది.

ఎంతో అయిష్టతతో, ద్వారకాపలాదారులుగా నియమితులైనవారు ఆమెను లోనికి వెళ్ళ అంగీకరించారు. అంతకు ముందెన్నడూ ఆమెను వారు చూడలేదు. అదీగాక వాళ్ళకు సదభిప్రాయం కలిగించేదేదీ ఆమెలో కన్పించలేదు.

నిజానికామె చాలా చిన్నది, అనాదరణకు గురైనది. ఆమె ధరించిన తెల్లని

దుస్తులు చాలా నిరాడంబరమైనవి, దాదాపు బాగాలేవు. కొంచెం సిగ్గుపడుతూ, మొమాటపడుతూ ఆమె కొద్ది అడుగులు ముందుకు వేసింది. అంత పెద్ద తేజోమయుల సాన్నిధ్యంలో తానున్నందుకు కొంచెం అసుఖంగా ఉన్నట్లు కన్పిస్తూ ఎవరివైపు వెళ్ళాలో తెలియక ఆమె ఆగిపోయింది.

తన సహచరులతో కొంచెం మాట్లాడిన తర్వాత వాళ్ళు కోరినందున "విచక్షణ" క్రొత్త వ్యక్తివైపు వెళ్ళింది. జనం మోమాట పడుతున్నపుడు చేసినట్లు గొంతు సవరించుకొని, తనలో తానాలోచించుకొనడానికో క్షణం ఆగి ఆమె వైపు తిరిగి,

"మా పేర్లతో, మా యోగ్యతలతో ఒకరికొకరం తెలిసినవారమే ఇచట సమావేశమయ్యాం. నీ రాకకు మేం ఆశ్చర్యపడుతున్నాం. ఎందుకనంటే నీవు మాకు పరదేశీయురాలిలా కన్పిస్తున్నావు లేదా అదివరకు మేమెన్నడూ నిన్ను చూడనిదానిగా కన్పిస్తున్నావు. దయతో నీవెవరివో మాకు చెప్తావా?" అన్నది.

ఒక నిట్టూర్పు విడిచి క్రొత్తగా వచ్చినామె,

"అలాగా! ఈ చోటున పరిచయం లేని దానిగా కన్పించినందుకు నేను ఆశ్చర్యపడడం లేదు, ఎందుకనంటే నన్ను చాలా అరుదుగా ఎక్కడికైనా ఆహ్వానిస్తారు. నా పేరు "కృతజ్ఞత".

CWM 2 : 5-7

అంతరాత్మకు సంబంధించిన నిస్వార్థ, దేనినీ పరిగణించని క్షణం

జంతువులకు పూర్తిగా ప్రాథమిక స్థితికి సంబంధించిన మనసు మాత్రమే ఉన్నది. మనుషుల మాదిరి అవిచ్ఛిన్న ఆలోచనలతో అవి బాధపడవు. ఉదాహరణకు వాటియెడల దయతో యేదైనా పనిచేసినపుడు అప్రయత్నంగా అప్పటికప్పుడు కృతజ్ఞతను సంవేదిస్తాయి. మనుషులు, నూటికి తొంభై ఎనిమిది మంది, మంచిగా ఉండడంలో ఎందుకుండాలి అని తర్కించడం మొదలుపెట్టి తమను తాము ప్రశ్నించుకుంటారు. మానసిక కార్యకలాపపు గొప్పగా విచారించదగిన విషయాలలో ఇదొకటి. జంతువులకు దీనినుండి స్వేచ్ఛ ఉంది. వాటియెడల నీవు దయ చూపించినపుడు, అప్రయత్నంగా

అవి కృతజ్ఞతతో నిండిపోతాయి. అదీగాక వాటికొక దృఢనమ్మకం ఉంది. దానితోనే వాటి ప్రేమ తయారైంది. ఆ నమ్మకం ఒక బలమైన సంగత్వంగా మారుతుంది. నీకు సన్నిహితంగా ఉండాలనే ఆపలేని అవసరంగా మారుతుంది.

ఇతరమైనది కూడా ఉంది. యజమాని నిజంగా ఒక మంచి మనిషై ఉంటే, జంతువు విశ్వసనీయంగా ఉంటే, అంతరాత్మిక, ప్రాణిక క్రియాశక్తుల పరస్పర ఆదానప్రదానం ఉంటుంది. ఆ పరస్పర ఆదానప్రదానం జంతువుకొక అద్భుత విషయం అవుతుంది. దానికది ఎంతో సంతసాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆ విధంగా అవి నీకు బాగా సన్నిహితంగా ఉండడానికిష్టపడినపుడు, నీవు దానిని పట్టుకొని ఉంటే, దానికది ఆంతరికంగా కంపిస్తుంది. అనురాగం, సౌమ్యంగా ఉండడం, రక్షణనివ్వడం రూపంలో నీవు వాటికిచ్చే శక్తిని అవి అనుభూతి చెందుతాయి. అది వాటిలో ఒక లోతైన బంధాన్ని సృజిస్తుంది. కుక్కలు, ఏనుగులు, గుఱ్ఱాలలాంటి కొన్ని ఉన్నత జంతువులలో, అది ప్రేమకై చాలా చెప్పుకోదగిన అవసరాన్ని సృజిస్తుంది. (మనస్సుకు సంబంధించిన సమస్త తర్కాలు, వాదనలు నిజంగా దానిని కాదనలేవు) అది అప్రయత్నంగా జరుగుతుంది, సారత: చాలా పరిశుద్ధం, ఎంతో అందమైన సంగతి అది.

మనిషిలో మనసు పనిచేసే విధానం ప్రాథమిక సంస్కారరహిత రూపానికి చెందినది. అంతకు ముందు చాలా మెరుగుగా ఉన్న అనేక విషయాలను, దాని ప్రథమ అభివృద్ధి చెందని రూపం చెడగొట్టింది.

మనిషి గనుక ఉన్నత స్థాయికి ఎదిగి తన బుద్ధిని చక్కగా ఉపయోగించుకొంటే సహజంగానే, విషయాలకు మరింత గొప్ప విలువ వస్తుంది.

కాని రెండు స్థాయిలకు మధ్య ఒకదారి ఉంది, అక్కడ మనిషి అత్యంత హేయమైన, అల్ప ప్రయోజనానికే తన బుద్ధిని ఉపయోగిస్తున్నాడు. అతడు దానిని బేరసారాలకు, పెత్తనానికి, మోసగించడానికి పనిముట్టుగా వాడుతున్నందు వల్ల అది చాలా అసహ్యంగా తయారైంది. అనేకమంది మనుషులకంటె ఎంతో ఉన్నతమైన వాటిగా నేను పరిగణించిన జంతువులను నా జీవితంలో నేనెరుగుదును. ఎందుకనంటే ఆ విధమైన తుచ్ఛ బేరసారాలు, మోసగించి లాభపడతామనేవి వాటిలో లేదు. దాన్ని పట్టుకొనే ఇతరమైనవి ఉన్నాయి - మనిషితో ఉండే సంపర్కం ద్వారా దానిని పట్టుకొంటాయి -

కాని ఆ గుణం లేనివి కొన్ని ఉన్నాయి.

నిస్వార్థత, బేరసారాలు లేని తనం అనేది ప్రపంచంలోని అంతరాత్మిక చేతన అత్యంత సుందర రూపాలలో ఒకటి. మానసిక కార్యకలాప ఉన్నత శ్రేణికి లేచిన కొద్దీ, అది అరుదైనదిగా అవుతుంది. ఎందుకనంటే బుద్ధితోపాటు సమస్త కౌశలం, తెలివి, అవినీతి, బేరమాడడం వస్తాయి. ఉదాహరణకు ఒక గులాబి వికసించినపుడు, ఆ పనినది అప్రయత్నంగా చేస్తుంది. అందంగా ఉండడంలోని సంతసం కోసం, మధురంగా పరిమళ భరితం అవ్వడంలోని సంతసం కోసం, జీవించడంలో గల సమస్త సంతసాన్ని వ్యక్తం చేయడంలో అది బేరమాడదు. అది చాలా అప్రయత్నంగా ఉండడం, జీవించడంలోని సంతసం కోసం ఆ పని చేస్తుంది. మనిషినే తీసుకో, కొన్ని మినహాయింపులనలా ఉంచి, ఆతని మనసు క్రియాశీలం అయిన క్షణం నుండి, తన అందం, తెలివితేటలనుండి కొంత ప్రయోజనాన్ని పొంద ప్రయత్నిస్తాడు. అది అతనికి దేన్నైనా తెచ్చిపెట్టాలని, అది మనుషుల ప్రశంసనుగాని, అంతకంటె ఇంకా క్షుద్రమైన లాభాలను గాని తెచ్చిపెట్టాలని కోరుకొంటాడు. తత్పర్యవసానంగా అంతరాత్మిక దృక్పథం నుండి చూస్తే, గులాబి మనుషులకంటె ఉత్తమమైనదవుతుంది.

CWM 5 : 239-40

కారుణ్యం, కృతజ్ఞతలనేవి చైత్యపురుష సుగుణాలు

కారుణ్యం, కృతజ్ఞత మౌలికంగా అంతరాత్మిక సుగుణాలు. చైత్యపురుష సక్రియాత్మక జీవితంలో పాల్గొన్నపుడే అవి చేతనలో కనబడతాయి. ప్రాణిక, భౌతికాలకు ఆ సుగుణాలు బలహీనతలుగా అనుభవానికొస్తాయి. ఎందుకంటే అవి సహజశక్తికున్న బలంపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఎప్పుడూగూడా, మనస్సు తగినంతగా సుశిక్షితమైనది కాదు గనుక ప్రాణికానికి తోడుదొంగే అవుతుంది. భౌతిక స్వభావానికి బానిసే అవుతుంది. దానికున్న నియమ సూత్రాలు, అర్థచేతనా వ్యవస్థతో అణిచి వేయగల్గినవిగా ఉంటాయి. వాటినది పూర్తిగా అర్థం చేసుకోదు. ఎప్పుడైతే మనస్సు తొలి అంతరాత్మిక చలనాలను ఎరిగి మేల్కొంటుందో అప్పుడు వాటిని దానికున్న అజ్ఞానంతో వక్రీకరించివేస్తుంది. కారుణ్యరసాన్ని జాలిగుణంగా, లేదా మహా అయితే ఔదార్యంగా, కృతజ్ఞతను తిరిగి కనబర్చాల్సిన గుణంగా, కొంచెంకొంచెంగా అనుసరిస్తూ గుర్తించగల్గే,

ప్రశంసించే శక్తిగా మార్చుతుంది. చైత్యపురుష చేతన వ్యక్తి ఉనికిలో శక్తివంతంగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే అది ఏ పరిధిలోనైనాగాని, తన సహాయార్థమున్న సమస్తం కోసం, ఎలాంటి నీచత్వంతో మిశ్రితం కానిదిగా కారుణ్యం, అలాగే ఏ రూపంలోనైనాగాని దివ్యసన్నిధిని, అనుగ్రహాన్ని ప్రకటింపజేసే సమస్తంకోసం, ఎలాంటి న్యూనతా భావం లేని కృతజ్ఞత వాటి వాటి మౌలిక ఉజ్జ్వల విశుద్ధతలో అభివ్యక్తీకరింపబడతాయి.

CWM 15 : 277

ప్రేమకున్న కంపనంలాంటిదే శుద్ధకృతజ్ఞతాకంపనం

నా చిన్నతనంనుండీ (అప్పుడు నాకు ఐదేళ్ళు, ఆ ఐదేళ్ళప్పటి జ్ఞాపకాలు) అంటే 80 ఏళ్ళకు పైబడే, అపారమైన వ్యతిరేకతను, అసంతృప్తిని కల్గించే మనుషులే నా చుట్టూ ఎప్పుడూ ఉంటూ వచ్చారు. (కొన్ని చాలా తీవ్రంగా పరిగణింపబలసినవి ఇంకా ఉన్నాయి.) పూర్తి కృతఘ్నతకు సంబంధించిన సందర్భాలు అధికాధికమయ్యాయి. నా ఎడల కాదది, దానినసలు నేనేమాత్రం పట్టించుకోను. ఆ కృతఘ్నత దైవం ఎడల ఆ కృతఘ్నత ఉండడమనేది ఎంతో బాధ కలిగించే విషయం నాకు. నేను నా జీవితంలో చూచినది, నేను సహించలేకపోయిన గుణాల్లో ఇదొకటి - అవి ఉన్నత విషయాలు. ఎందుకంటే ఆ వేదన అనుమతింపబడింది. అది కొంత అటూఇటూగా మూఢమైన, కొంత హెచ్చుతగ్గులుగా తెలివైన రూపాలను తీసుకొంటుంది... అదే ఒక రకమైన చేదు. అది ఒక్కొక్కసారి వ్యక్తిగత రూపాలను తీసుకొంటుంది. అది ఘర్షణను మరింత కష్టం చేస్తుంది. ఎందుకంటే దాన్ని వ్యక్తుల సమస్యలతో కలుపలేము - ఇది 'వ్యక్తిగత' సమస్య కాదు, ఈ ప్రపంచంలో ఒకే ఒక 'వ్యక్తిగత' మైన కదలిక ఉంటుందని తలంచడం పెద్ద తప్పు; మనిషిలోని అజ్ఞాన పూరితమైన చేతనే దాన్ని 'వ్యక్తిగతం'గా మార్చుతుంది. కాని అలా కాదు, ఇదంతా ప్రాపంచిక ధోరణి; ఇది మనస్సుతో వచ్చింది; జంతువులకు ఈ ధోరణి లేదు. అందుకే వాటిల్లో అత్యంత భయంకరమైన వని అనుకొన్న వాటిల్లో కూడా మాధుర్యాన్ని చవిచూస్తాను. ఆ గుణం మనిషిలో లేదు.

(సుదీర్ఘ నిశ్శబ్దం)

అయినా ఆ చలనాలన్నింటిలో ఒక్కటి మాత్రం చాలా హర్షోల్లాసాన్ని కల్గిస్తుంది. కల్తీలేని విశుద్ధ హర్షోల్లాసం, అహంకారం చేత మలినపడని, స్వతఃసిద్ధమైన కృతజ్ఞత.

అది ఒక విధంగా ప్రత్యేకమైనది. అది ప్రేమయితే కాదు, అది ఆత్మసమర్పణ కాదు... అది నిండైన హర్షపు ఉప్పొంగు. బాగా నిండైనది. దానికదే సాటి అయిన ఒకానొక భావస్పందన అది. అది నిన్ను విశాల పర్చుతుంది. అది నిన్ను పూరిస్తుంది - అది బహు తీక్షణమైనది.

మనిషి చేతనకు సంబంధించి అందుకోగల్గిన అన్ని చలనాల్లో, చాలావరకూ అహంకారం నుండీ అత్యధికంగా అది నిన్ను బయటకు లాగుతుంది. ఎప్పుడైతే ఫలానా ఆశయమంటూ లేని, కృతజ్ఞతయై ఉండి ఉంటే ఆ భావస్పందనయే (మూలత: ఉనికికి మూలమైన దానికి చెందిన కంపనమిది) అనేక గొప్ప ఆటంకాలను చిటికెలో మటుమాయం చేస్తుంది. (ఆ కృతజ్ఞత అనే భావప్రకంపనం పై శ్రీమాత ధ్యాస నిలిపి ఉంచుతారు చాలా సేపటివరకు) ఆ విశుద్ధ భావ ప్రకంపనలోకి నీవు ప్రవేశించినపుడు వెనువెంటనే అది కూడా ప్రేమ వంటి గుణాన్నే కల్గి ఉన్నదని గ్రహిస్తావు. దీనికొక దిశ లేదు. ఇది ఒక దానిలో నుండీ ఇంకొక దానికి ప్రయాణించేది కాదు, ఇక్కడినుండీ అక్కడికి మారదు. (క్రిందికి, పైకి సంజ్ఞతో సూచిస్తున్నారు శ్రీమాత) ఇది (గుండ్రంగా అనే సంజ్ఞ) అది ఏకకాలికం, సంపూర్ణం.

ఉనికికి రెండు ధ్రువాలు అవసరమైన దేనినోగా దీని విషయంలో నేననుకోను; అది ఒక ధ్రువం నుండీ మరో ధ్రువానికి పోదు. లేదా ఆ ధ్రువం నుండి ఈ ధ్రువం దగ్గరకు రాదు. దీని శుద్ధత దృష్ట్యా ఇది ప్రేమ ప్రకంపనం వంటిదే, ఇది అక్కడనుండీ ఇక్కడికి, ఇక్కడినుండి అక్కడకు ప్రయాణించదు, ఉనికికి సంబంధించిన ధ్రువాల నడుమ. ఇది తనకు తాను తన స్వీయ అస్తిత్వం ఆనందం కోసం ఉంటుంది, (నేను ఇప్పుడు చెబుతున్నదంతా దీనిని ఎంతో చెడగొడుతుంది) ప్రేమలాగానే.

ఆ రెండు ధ్రువాలే ఉనికికి కారణమని, ప్రతిదీ వాటి చుట్టూ పరిభ్రమిస్తుందని, ఆ రెండు ధ్రువాలు లేకుండా ఉనికన్నదే లేదని మాటిమాటికి విసుగు పుట్టే పర్యంతం చెప్పారు. (శ్రీమాత తమ శిరసును

అటూఇటూ కదుపుతారు) కాని అలా లేదిది. దీని అర్థం మనిషి తన సాధారణ బహిర్ముఖ చేతనతో దానికి పైన ఉన్న చేతనను అర్థం చేసుకోలేడు. మనం అక్కడ ఉన్నాం. అది మనకు తెలుసు. కాని సారత: (శ్రీమాత మళ్ళీ తమ శిరసును కదుపుతారు), ప్రేమ అలా కాదు.

చివరగా కృతజ్ఞత అంటే మౌలిక ప్రేమ ప్రకంపనకు సంబంధించిన చాలా కొంచెం రంగు అద్దబడిన తేజం.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, డిశంబర్ 21, 1963

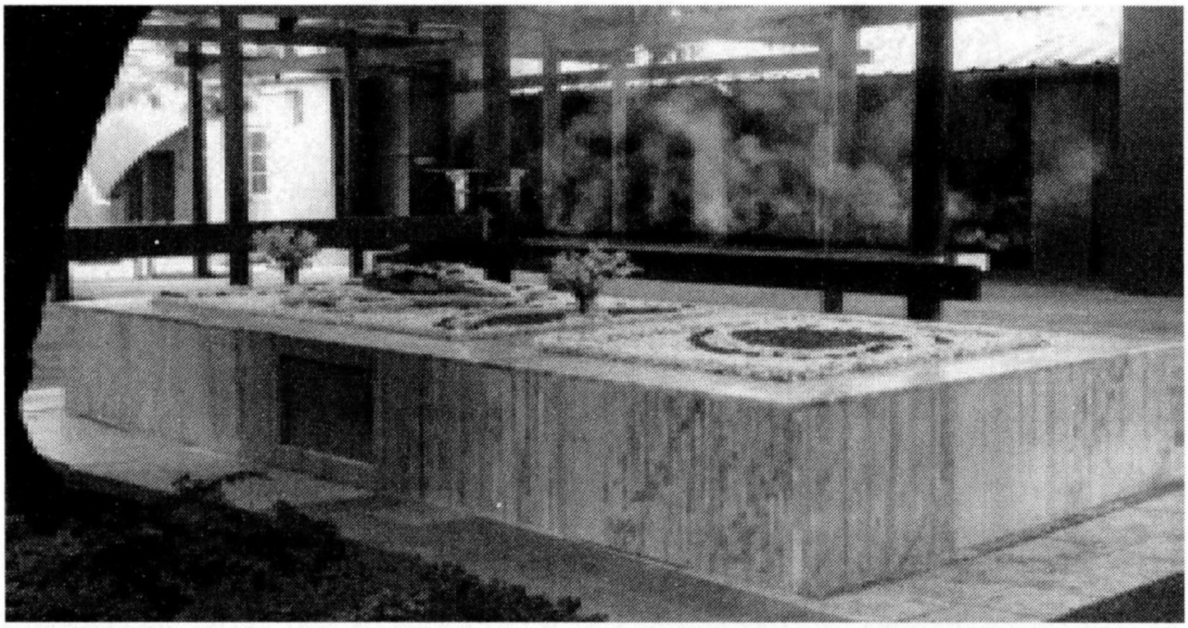
డిశంబర్ 9, 1950

మా గురుదేవుణ్ణి సమావృతమై ఉన్న ఓ భౌతిక ఆచ్ఛాదనమా! తమకు

ఏది సవ్యమైన వినమ్రత, ఏది అపసవ్య వినమ్రత?

వినమ్రంగా ఉండండి అనగానే, యితరుల ముందు వినమ్రంగా ఉండమని చెప్తున్నారని వెంటనే అనుకొంటారు. యధార్థ వినమ్రత, దైవం ముందు వినమ్రత అంటే దైవం లేకుండా వ్యక్తికేమీ విలువ లేదనీ, వ్యక్తియేమీ చేయలేడని, యేమీ అర్థం చేసుకోలేడని, అనేది ఒక కచ్చితమైన, సరియైన, సజీవ అర్థం. ఎవరైనా అసాధారణ తెలివితేటలు గల, సామర్థ్యం గల వారైనా సరే, దైవచేతనతో పోలిస్తే శూన్యమే అని చెప్పాలి. ఈ భావాన్నెపుడూ మనసులో ఉంచుకోవాలి. ఎందుకనంటే అప్పుడే, అతను స్వీకరించడానికి తగిన ధోరణికలవాడౌతాడు. దైవానికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తిగత మిథ్యా ప్రాముఖ్యతలను అడ్డుపెట్టనటువంటి ఒక వినమ్ర స్వీకరణ అవుతుందది.

ది సన్‌లిట్ పాత్ పుట 36 *శ్రీమాత*

అనంతమైన కృతజ్ఞతాభివందనాలు, మా కోసం ఎంతో సంభాళించి, ఎంతో శ్రమించి, పోరాడి, వేదనకోర్చి, ఆకాంక్షించి, సాహసించి, సర్వం సంకల్పించి, ప్రయత్నించి, మమ్మల్ని సమాయత్తపర్చి, మా కోసం సమస్తం సాధించి పెట్టిన తమ ఎదుట సాష్టాంగ నమస్కారము చేస్తున్నాము.

- మిత్రా

కృతజ్ఞతతో మీ జీవితాన్ని నింపుకోండి

కృతజ్ఞతతో మీ దినచర్యను ప్రారంభించండి

మీరు ఉదయం లేవగానే మీ దినచర్యను ప్రారంభించే ముందు ప్రేమతో, కృతజ్ఞతతో మీ ఈ గొప్ప కుటుంబాన్ని ప్రశంసలతో అభినందించండి, మెచ్చుకోండి. రాబోయే కాలం వరకు ఈ మానవాళి రక్షకులు ఎప్పుడో వచ్చారు, వస్తూనే ఉన్నారు, వస్తూనే ఉంటారు, ఎప్పటికీ. మార్గదర్శకులుగా, బోధకులుగా వినయపూర్వకమైన, అద్భుతమైన సేవకులుగా పరిపూర్ణత నిట్టనిలువు మార్గంలో పైకి పోవడానికి వాళ్ళ సోదరులకి సహాయం చేయడానికి వస్తారు. కాబట్టి మీరు మేల్కొన్నప్పుడు పూర్తి విశ్వాసం, కృతజ్ఞతతో కూడిన మీ ఆలోచనలను దాని మీద కేంద్రీకరించండి. దానివల్ల ఆ ఏకాగ్రత ప్రయోజనకరమైన ప్రభావాలు మీకు త్వరలో అనుభవంలోకి వస్తాయి. మీ పిలుపుకి స్పందించిన వారి ఉనికిని, మీరు అనుభూతి చెందుతారు. వారి కాంతి, ప్రేమతోనిండిపోతారు. అప్పుడు కొంచెం బాగా అర్థం చేసుకోవడానికి, మరికొంత ప్రేమించడానికి, ఎక్కువ సేవ చేయడానికి మీ రోజువారి ప్రయత్నం మరింత ఫలవంతంగా, తేలికగా ఉంటుంది. ఎదుటివారికి మీరు చేసే సహాయం మరింత ప్రభావవంతంగా ఉంటుంది. అచంచలమైన సంతోషంతో మీ హృదయం నిండిపోతుంది.

CWM 2 : 115-116

దైవానుగ్రహానికి, ప్రేమకి కృతజ్ఞతతో ఉండండి

మనుషుల జీవితాన్ని, చర్యను, హృదయాన్ని ఉన్నవాటినున్నట్లుగా పరిగణించినట్లయితే, దైవిక కృప కురిపించే ఈ అపారమైన ప్రేమకు బదులుగా వచ్చే ద్వేషం, ధిక్కారం లేదా ఉదాశీనతను చూసి ఆశ్చర్యపోతావు. ఈ ప్రపంచానికి ప్రతి క్షణంలోనూ అపారమైన ప్రేమ ఆ దైవిక కృప కురిపిస్తోంది. దివ్యమైన సంతోషం వైపు నడిపిస్తోంది. మానవ హృదయంలో మాత్రం పేలవమైన ప్రతిస్పందన కనబడుతోంది. మనుషులు దుర్మార్గుల పట్ల, దోషాలు ఉన్న వారి పట్ల, తప్పుగా మారిన వారి పట్ల విఫలమైన వారిపట్ల,

వైఫల్యాల పట్ల మాత్రమే కనికరం చూపిస్తారు. ఇది నిజంగా దుర్మార్గానికి వైఫల్యానికి ఒక ప్రోత్సాహం. ఈ సమస్య అంశాన్ని ఇంకొంచెం బాగా ఆలోచించినట్లయితే, ద్వేషానికి తిరిగి ప్రేమను ఇవ్వడం అనే అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పడం అనేది బహుశా చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. ఎందువలన అంటే మానవ హృదయాలు అపారమైన ప్రేమకి ప్రతిస్పందించి చాలా నిజాయితీగా, కృతజ్ఞతతో అర్థం చేసుకొని అభినందిస్తే ఈ ప్రపంచంలో విషయాలన్నీ చాలా త్వరగా మారతాయి.

CWM 3 : 187

అంతా బాగున్నప్పుడు కృతజ్ఞతతో ఉంటారు.

అపాయం ఉన్నప్పుడు మాత్రమే మానవులు దైవానుగ్రహపు ప్రణాళికలను ఏదయినా ప్రమాదం జరిగే ముందర లేక ప్రమాదం జరిగి దాంట్లోంచి వాళ్ళు తప్పించుకొన్నప్పుడు తెలుసుకొంటారు. ఉదాహరణకి ఒక ప్రయాణం లేకపోతే ఇంకోటి ఏదయినా సరే ప్రమాదం జరగకుండా సజావుగా సాగిందంటే అది గొప్ప అంతులేని దైవానుగ్రహం అని తెలుసుకోరు. ఆ సామరస్యం ఎలాంటి మార్గాలకి స్థిరం చేయబడిందంటే ఎటువంటి అవాంఛనీయ సంఘటనలు జరుగవు. వాళ్ళకి అంతా చాలా సహజంగా కనబడుతుంది. మనుషులు ఎప్పుడన్నా అనారోగ్యం బారిన పడి త్వరగా కోలుకున్నప్పుడు వారు చాలా సంపూర్ణమైన కృతజ్ఞతతో ఉంటారు. వారు చాలా బాగున్నప్పుడు కూడా కృతజ్ఞతతో ఉండాలన్న ఆలోచన రాదు. అయినా అదంతా ఒక గొప్ప అద్భుతం! సామూహిక ప్రమాదాలలో ఆసక్తి కలిగించే విషయం ఖచ్చితంగా మంచిచెడుల నిష్పత్తి, వాటి మధ్య ఒక రకమైన సంతులనం లేక అసమతుల్యత ప్రజల విభిన్న వాతావరణములచే తయారైన సాముదాయక వాతావరణం.

CWM 5 : 406

అనుగ్రహాన్ని అంగీకరించడానికి ఉత్తమమార్గం

ప్రశ్న : కృతజ్ఞతతో భగవదనుగ్రహాన్ని అంగీకరించడానికి మార్గం ఏమిటి? అన్నిటికన్నా ముందు దాని అవసరాన్ని మీరు సంవేదించాలి. ఇది చాలా ముఖ్యమైన అంశం. భగవంతుని దయ లేకుండా మీ నిస్సహాయతను గురించి మీకు తెలిసేలా చేసే ఖచ్చితమైన అంతర్గత వినయాన్ని కలిగి ఉండటం, నిజంగా అది లేకుండా మీరు అసంపూర్ణము, అశక్తులు. ఆరంభించాలంటే ఇదే మొదటి అంశం. ప్రతి ఒక్కరికి ఇది అనుభవం అవ్వచ్చు. చూడండి. కొంతమంది మనుషులకి ఏమీ తెలియదు. చాలా క్లిష్టమైన పరిస్థితులలో ఉన్నప్పుడు లేక వేరే ఏదన్నా ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటూ అవి పరిష్కరించాల్సినవి అయినప్పుడు, నేను ఇప్పుడే చెప్పాను. ఒక ప్రేరణను అధిగమించాల్సి వచ్చినప్పుడు లేక ఏదో వాళ్ళని కలవరపెట్టినప్పుడు అప్పుడు వాళ్ళు ఏదో పోగొట్టుకున్నామని తెలుసుకొంటారు. వాళ్ళకి ఏమి చేయాలో తెలియదు. వారి మనస్సుకాని వారి సంకల్పంకాని వారి భావనలు కాని సహాయం చేయవు. ఆ సమయంలో ఏమి చేయాలో తెలియదు. అప్పుడు జరుగుతుంది అంతర్గతంగా ఒక విధమైన పిలుపు. తాను చేయలేనిదానిని ఆ పిలుపు చేయగలుగుతుంది. తాను చేయలేని దానిని తాను దేనిని ఆకాంక్షించాడో అది చేయగలుగుతుంది.

ఇది మొదటి స్థితి. మీరు కనుక అప్పుడు భగవంతుడి దయ మాత్రమే ఇదంతా చేయగలదు అని తెలుసుకొంటే మిమ్మల్ని ఆ పరిస్థితుల నుంచి ఆయన కృప మాత్రమే బయటపడేయగలదు, మీకు పరిష్కారం ఇవ్వగలదు. బయటికి రావటానికి బలం చేకూర్చగలదు. ఇది తెలుసుకొంటే, చాలా సహజంగా మీలో తీవ్రమైన ఆకాంక్ష మేల్కొంటుంది. ఆ చేతన మీరు తెరుచుకోవడంగా తర్జుమా అయ్యింది. మీరు కనుక పిలిస్తే, ఆకాంక్షిస్తే జవాబు వస్తుందని ఆశిస్తే, సంపూర్ణంగా, సహజంగా భగవంతుని కృపకి మిమ్మల్ని మీరు తెరచి ఉంచుకొంటారు.

తరువాత మీరు దీనికి చాలా శ్రద్ధ చూపించాలి. (శ్రీమాత తమ పెదవుల మీద వేళ్ళు ఉంచుతారు) ఆయన కృప మీకు సమాధానం ఇస్తుంది. ఇబ్బందులలోనుంచి భగవంతుని కృప మిమ్మల్ని బయటపడేస్తుంది. మీ సమస్యలకు ఒక పరిష్కారం ఇస్తుంది. కష్టాలలోంచి బయటికి రావడానికి

సహాయం చేస్తుంది. కానీ, ఒక్కసారి కష్టాల్లోంచి బయటికి వచ్చాక అదంతా భగవదనుగ్రహం అని మాత్రం మర్చిపోకూడదు. అంతా మీ గొప్పతనం అని అనుకోకండి. ఇది చాలా ముఖ్యమైన అంశం. మనుషులలో చాలావరకు కష్టం తొలగిపోగానే నాకు నేనుగా ఆ కష్టంనుంచి బయటపడ్డాను అని అంటారు.

అక్కడ మీది పొరపాటు. మీ తలుపుని మూసి మీరే గొళ్ళెం వేసి తాళం పెట్టినట్లే. ఇంక మీరు ఏమీ గ్రహించలేరు. మరల ఇంకొకసారి ఒక తీవ్రమైన వేదన, ఈ విధమైన అంతర్గత మూర్ఖత్వం అవసరమవుతాయి. మీ అంతట మీరు ఏమీ చేయలేరని ఇంకొకసారి మీకు తెలుస్తుంది. మీరు శక్తిహీనులని ఎప్పుడయితే ఒక అవగాహన మీలో పెరుగుతుందో అప్పుడు కొంచెం తెరచుకోవడం అనేది ఆరంభమవుతుంది. ఇదంతా నా ప్రతాపము, నా నైపుణ్యము, నా సామర్థ్యము వల్లే అంతా అవుతోంది అని ఆలోచించినంత కాలము నిజంగా మీరు ఒక తలుపు మూయడం కాదు, మీకు తెలుసా చాలా ఎక్కువ తలుపులు ఒక దాని మీద ఒకటి మూసేస్తున్నారు, గొళ్ళెం పెడుతున్నారు. ఒక కోటలో మీకు మీరు బంధించుకొంటున్నారు. అక్కడికి ఏమీ ప్రవేశించలేవు. అదే ఒక గొప్ప లోపము; ఒకరు చాలా త్వరగా మరచిపోతారు. సహజంగా ఎవరి సామర్థ్యానికి వారు తృప్తిపడతారు.

CWM 6 : 325-26

సాధారణ దుర్ఘటనలు, మహాకాళిముష్టిఘాతం

ప్రశ్న : మహాకాళి ముష్టిఘాతం స్వభావం యెలాంటిది?

అది నీకు చాలా సుఖాన్నిస్తుంది. నీ హృదయంలో ఒక మధురమైన మనువెచ్చదనాన్నిస్తుంది. చాలా సంతృప్తిగా అన్పిస్తుంది.

ప్రశ్న : దాని కోసం ఆకాంక్షించాలా, లేక సహజంగానే ప్రాప్తిస్తుందా?

అవును, నిజంగా పురోగమించాలనే ఆకాంక్షలో నిజాయితీ ఉండాలి. 'అవును, నేను పురోగమించ గోరుతున్నాను" అని యథార్థంగా నిజాయితీతో చెప్పాలి... "ఏం జరిగినా సరే, నేను పురోగమించాలి" అని అంటే అప్పుడది ప్రాప్తిస్తుంది.

కానీ నేను చెప్పినట్లు ఒక తీవ్రమైన సంతోషాన్ని కలిగించే సుసంపన్నతా శక్తిచే అది లభిస్తుంది. తనలో దేనినో ఆపివేయాలనీ, చేసిన బుద్ధి తక్కువ పనిని మరల చేయకుండా ఉండేందుకు, లేక చేయడానికతి కష్టంగా కన్పించే దానిని చేయాలని నిశ్చయించుకొన్నపుడు, నిశ్చయించుకొన్నదాన్ని నెరవేర్చడానికి స్వసంకల్పపు పూర్తి నిజాయితీనుపయోగిస్తే, నీవు చేయాలని నిశ్చయించుకొన్న దానిని చేయ బలవంతం చేస్తూ, ఒక భయంకర ముష్టిఘాతం వచ్చిపడ్తుంది. కాని నీవు ఘనుడవైనట్లనుభూతి చెందుతావు, చాలా సుఖంగా అన్పిస్తుంది, అద్భుతం అనిపిస్తుంది, (అమ్మ తమ హృదయం వంక చూపిస్తారు) ఇక్కడ యేదో అద్భుతం అనిపిస్తుంది.

పూర్తిగా బాహ్య, యాంత్రిక, భౌతిక చేతనలో అజ్ఞాన స్థితిలో వున్న కారణం చేత నీపై వచ్చిపడే దుర్ఘటనకు పెద్ద భేదమే వుంది. ఆ స్థితే అనివార్యంగా వాటి పర్యవసానాలను సహజంగానే తీసుకురాగల సమస్త తెలివితక్కువ పనులను నీతో చేయిస్తుంది. నీకు నీవు అధిపతివి కావాలని, పరమ సత్య చేతనలో మాత్రమే జీవించాలని దృఢంగా నిర్ణయించుకొన్నపుడు నీవు ఉద్ధరింపబడే పూర్తి ఉన్నతస్థితికి దీనికి మధ్య గొప్ప భేదం ఉంది. పురోగతికి వెచ్చించవలసినదెంతైనా అదొక విషయమే గాదు, వెచ్చించు, పురోగమించు. అప్పుడు నీకు జరిగేవన్నీ యెంతో అర్థవంతమైనవి అవుతాయి. వాటిలో అత్యంత స్పష్టంగా ప్రకాశించే ఆ సత్యాన్ని చూస్తావు. మార్గంపై నీకు మార్గనిర్దేశం చేస్తూ మార్గాన్ని ప్రకాశమయం చేసే ఆ వెలుగును స్పష్టంగా చూస్తావు. నీ వెన్నుపైపడి నిన్ను తుత్తునియలు చేసే బండరాయిలా అదింకెంత మాత్రం అన్పించదు. నిన్ను తన అధీనం చేసుకొనే ఉజ్వలత.

అందుచేతే ఎప్పుడూ యిలా అంటుంటారు. ఆ స్థాయి నుండి బయటపడి యీ స్థాయికెగబ్రాకు. ఆ పిదప ప్రతిదీ, ప్రతిదీ మారిపోతుంది.

కాని ఆ స్థాయి నుండి పూర్తిగా బయటపడాలి, అక్కడే వుండిపోగూడదు. ఒక పాదమిక్కడ మరో పాదం అక్కడ ఉంచ ప్రయత్నించగూడదు, దాని వల్ల యేం ప్రయోజనం ఉండదు.

CWM 6 : 325-26

నీ లోపాలు చూపే వారికి నీవు ఎల్లప్పుడూ కృతజ్ఞతగా ఉండు

మానవులంతా పురోభివృద్ధి చెందాలనీ నీ లోపాలను తెలియజెప్పేవారికి కృతజ్ఞులుగా ఉండాలని, వారి సాహచర్యమే కోరాలనీ ఇతిహాసాలు చాటి చెప్పాయి. ఆ దిశగా ఎంతో సహాయాన్నందించాయి.

ఇది ప్రత్యేకంగా దివ్యమైనది. నీ పొరపాట్లను తెలియజేస్తే నీలో దాగి ఉన్న సంపదను చూపించినట్లే. నీ అభివృద్ధి నాటంకపరిచే అసమర్థత, అపార్థం, బలహీనత, నిజాయితీలేమి ప్రతిసారీ నీ లోపాన్ని కనుగొంటే నీలో దాగి ఉన్న సంపదను వెలికి తీసినట్లే.

నీ లోపాలను చూపించే విచక్షణ విజ్ఞత కలిగిన వారి సాన్నిహిత్యాన్నే కోరుకుంటే, వారు నీలో ఉన్న సంపదను వెలికితీస్తారు. - ధమ్మపద.

"అబ్బా, నాలో ఇంకా మరో లోపం దాగి ఉందే" అని విచారించేబదులు అందుకు విరుద్ధంగా అద్భుతమైన దానిని పొందానని కనుగొన్నానని సంతోషించు. లోపాన్ని పట్టుకుని గమనించినంతనే సమూలంగా లాగిపారేయాలి. యోగసాధకులు తప్పు తెలిసిన వెంటనే తీసివేసి త్రోసిపుచ్చి నాశనం చేసే శక్తిని కలిగి ఉంటారు, ఉండాలి.

పొరపాటును కనుగొనడం అంటే ఒక దానిని పొందడం. నీ అభివృద్ధినాటంకపరిచే ఆ పొరపాటును ఒక వెలుగు కిరణం నీలో ప్రవేశించి చక్క దిద్దుతుంది.

యోగసాధకులు ఈ బలహీనతను నీచత్వాన్ని సంకల్పలేమితనాన్ని జ్ఞానవంతులు కాగానే శక్తివంతులు కావాలనే తొందరపాటును అంగీకరించరు. బలహీనత తెలిసినప్పటికీ అలాగే కొనసాగించ యోగసాధనలో అంగీకరించరు. పైగా అది దాదాపు నిజాయితీ లేమి అంచున ఉన్నట్లే. అంత అపాయమని ఏ క్షణంలో గమనిస్తావో వెంటనే నిర్ణయించుకొని దానిని పెకలించి వేయాలి. మౌలికంగా జ్ఞానము, శక్తి ఒకటే - నీ అస్తిత్వంలోని ఏ భాగంలోనైనా చెడు సంకల్పనీడ ప్రవేశించినా అది నిన్ను బలహీనుడిగా, శక్తిహీనుడిగా చేస్తుంది. దానిని సమూలంగా నిర్మూలించాలి.

అజ్ఞానంలో తప్పుచేయడం పాపం కాదు, ప్రపంచంలో సర్వసాధారణంగా జరిగేదిదే కానీ తెలిసి చేస్తే అది చాలా తీవ్రమైనది. అంటే పండులో పురుగులా నీలో ఎక్కడో దాగి ఉన్నదాన్ని, వెంటాడి, వేటాడి ఎంత కష్టమైనా సమూలంగా పెకలించి వేయాలి. ఎంత చిన్న బలహీనతైనా సరే సమస్యలన్నింటికీ

మూలకారణమై కాలక్రమేణా సరిచేసుకోలేనంతగా నాటుకుంటుంది.

నీకు తెలియని లోపాలను తెలియచేస్తే సంపూర్ణంగా సంతోషించు, నిందించడానికి బదులుగా బలంతో నిర్మూలించావు గావున ఆనందించు. ఆ ఆనందమే బలహీనతలన్నింటినీ పారద్రోలే శక్తినిస్తుంది.

CWM 3 : 220-22

కృతజ్ఞతా ప్రార్థనే అత్యుత్తమమైన ప్రార్థన

ప్రార్థన పూర్తిగా బాహ్యమైనది. ఫలాపేక్షణకో, ఒక నమూనా ప్రకారమో ప్రార్థిస్తే అది ఒక సూత్రంలా నియమంలా ఉంటుంది. ఒక ఆకాంక్షను ప్రార్థనగా మలుచుకోవచ్చు కానీ ప్రార్థన కావలిగా ఉండేదే ఆకాంక్ష. తనను తాను మైమరచి పోయేటంత గొప్పది. ఏం కావాలనుకుంటున్నావో అందులోనే జీవించడం అదంతా దైవానికి సమర్పించుకోవటం. నీవు కోరుకున్నది లభించడానికి ప్రార్థించవచ్చు. కానీ నీకు లభించినదానికి కృతజ్ఞతగా ప్రార్థించడం అన్నింటికీ మించిన గొప్పది. అదే సరైన గొప్ప కృతజ్ఞతాభావన. దైవం కరుణతో నీకు ఏమి ప్రసాదించారో ఏం చేశారో, పరమాత్మలో నీవు ఏం చూశావో ఆ పరమాత్మని స్తుతించడం, సమర్పించుకోవడం ఇదంతా ప్రార్థనే. ఎవరికి వారు ముందే ఏర్పరచుకున్న భావాలతో గాక, అహంకార పూరితమైనది గాక ఖచ్చితంగా అన్నింటినీ మించి ఉత్తమమైనది.

CWM 5 : 141

అమోఘమైన ఆ పరమాత్మానుగ్రహాన్ని ఎప్పుడూ మరువకు

దైవసాక్షాత్కారం కోసం ఆశ్రమవాసి అతని జీవితాన్ని అంకితం చేసాడు. ఆ సాక్షాత్కారానికి నిజాయితీ, నమ్మకం, నమ్రత, కృతజ్ఞత, పవిత్రత చాలా అవసరం, అనివార్యము. ఈ సుగుణాలేవీ లేక పురోభివృద్ధి జరిగిందనుకుంటే అది కేవలం నటన, భ్రమే ప్రారంభదశలోనే అణగద్రొక్కబడుతుంది.

హృదయపూర్వకంగా దైవంతో ఐక్యమవ్వాలనే ఆకాంక్షతో అస్తిత్వమంతా నిండాలి - ఒక భాగం కావాలనుకోవడం మరొక భాగం వద్దనుకోవడం తిరస్కరించడం ఉండగూడదు. పేరు ప్రతిష్ఠలకోసం గాక అహంకారంతోగాక నిండుగా దైవాన్ని దైవం కోసమేననే సంకల్పంతో ఆకాంక్షించాలి.

వారి సమర్పణయందు వారికి విశ్వాసముండాలి, స్థిరత్వం ఉండాలి. ఒకరోజు విశ్వాసంతో ఉండడం - ఉండాలనుకొన్న విధంగా విషయాలు లేనందున విశ్వాసం కోల్పోవడం అనేది సమస్త సందేహాలకు తావిస్తుంది. సంశయంలో తగుల్కొనడం అనేది నిరుపద్రవంగా ఆడే ఆట కాదు. అంతరాత్మకు తుప్పు పట్టించే, బొట్టుబొట్టుగా పడే విషం అది.

అవతలి వ్యక్తి ఏదై వున్నాడో దానిని సరిగా ప్రశంసించడమే నమ్రత, జీవితంలో ఎన్ని విజయాలు సాధించినా ఆ పరమాత్మ ఆశయాన్ని నెరవేర్చడంతో పోలిస్తే అంతా శూన్యమే. వీటన్నింటికీ మించి పరమాత్మ నిర్దేశించిన మార్గాలను నిర్ణయించడం, దూషించడం వారి అసమర్థతకు నీచత్వానికీ పరాకాష్ఠ.

ఎంతటి అజ్ఞానైనా అవగాహన లేకున్నా, అహంకారైనా, అసమర్థత ప్రతీకారజ్వాలలున్నా భగవంతుని లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి అతి సులువైన తేలికైన దగ్గరమార్గం కృతజ్ఞతగా ఉండి ఎప్పుడూ దైవాన్ని విస్మరించకపోవడం.

వైట్‌రోజెస్, పుట. 35 — *శ్రీమాత*

కృతజ్ఞత చూపే పద్ధతి

నిశ్చలమైన సమర్పణకు, కృతజ్ఞతా పూర్వక నివేదనకు మధ్య వ్యత్యాసం

ప్రశ్న : శ్రీమాతా పోయినసారి పాఠ్యాంశంలో భగవంతునిలో విశ్వాసమున్న వారు, (వారి దైవంలో) సంపూర్ణంగా ఆయనకే చెందుతారు. వారి జీవితంలోని ఘటనలన్నీ దైవ సంకల్పానికి వ్యక్తీకరణలుగా ఉంటాయి. వారు ఆ ఘనటలను ఒక నిశ్చల నివేదనతోనే కాక, కృతజ్ఞతతో అంగీకరిస్తారు. ఎందుకంటే వారికి ఎప్పుడు, ఏది సంభవించినా అది వారికి హితమయినదే అని విశ్వసించి ఉంటారు.

ప్రశ్న : శ్రీమాతా! నిశ్చలమైన నివేదనకు, కృతజ్ఞతా పూర్వక నివేదనకూ మధ్య వ్యత్యాసమేమిటి?

నిశ్చలము, కృతజ్ఞతా పూర్వక సమర్పణ? మీరొక ఆజ్ఞను స్వీకరించినపుడు, మీరు దానిని తితీక్షాభావంతో చేయవచ్చు. ఎందుకంటే సమర్పణ కావాలని సంకల్పం చేసుకున్నారు కనుక, మీరా ఆజ్ఞను అనుసరిస్తారు. అందులో ఏమాత్రం సంతోషం, ఆనందం లేకుండా ఎంతో పొడిగా, పైపైన మీరు మీతో అనుకుంటారు. 'నేనిది చేయాలని చెప్పబడింది, నేను చేస్తున్నాను "అంటే అడిగిన దానిని అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. మీకివ్వబడిన విషయానికి అంటిపెట్టుకుని ఉండటానికి ఇష్టపూర్వకంగా కృషి చేయటం లేదు. ఇది తితీక్ష నివేదన. మీరు విధివ్రాతను అంగీకరించి ఫిర్యాదు చేయటం లేదు. ఎందుకంటే ఆ ఫిర్యాదు చేయకూడదని మీరు నిర్ణయించుకున్నారు కనుక. ఆ నిర్ణయం వలన కాక మరొక విధంగా అయితే మీరు ఫిర్యాదు చేస్తారు.

మరొక సందర్భం ఏమిటంటే ఎందుకు అనుజ్ఞ ఇవ్వబడిందో తెలుసుకోవటం దాని ఆంతరంగికమయిన అర్థాన్ని గ్రహించి, మీ పూర్తి సామర్థ్యంతో దానిని వ్యక్తీకరించాలని అనుకోవటం. జ్ఞానంతోనూ, ఆనందంతోనూ అది భగవంతుణ్ణి మీకు సన్నిహితం చేస్తుందని, సంపూర్ణమయిన తృప్తినిస్తుందని భావించటం. అప్పుడు మీకు సంతోషంగా, సంతృప్తిగా ఉండి సహకరిస్తారు. అది చాలా వైవిధ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

ప్రశ్న : నిశ్చల నివేదనలో వ్యక్తి ఆనందంగా, సంతోషంగా ఉండడా?

సాధారణంగా ఒక వ్యక్తి తనను గురించి తాను చాలా అతిశయాన్ని కలిగి ఉంటాడు. తానేదో చాలా ఉన్నతమయిన కార్యాన్ని చేస్తున్నానని భావిస్తాడు. ప్రశ్నించడం, అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం అనుసరిస్తాడు. కానీ తితీక్షా భావనతో ఉంటాడు. కనీసం అది మంచిదా, కాదా అని తనను తాను ప్రశ్నించుకోడు, చాలా ఉన్నతంగా భావిస్తాడు. గర్వంతో పొంగిపోతాడు. అలాంటి వారిక్కడ చాలామంది ఉన్నారు.

ప్రశ్న : అయితే అది నిజమైనసమర్పణ కాదు కదా?

రెండవ వ్యక్తి ఇంకా మెరుగు. అతనికి ఆ పని ఎందుకు చేస్తున్నానేది అర్థం చేసుకున్నానన్న తృప్తి ఉంటుంది. ఆ పనులను ఎంతో ఆనందంగా చేస్తాడు. వాటిని చేయడం ద్వారా దృఢమయ్యాననే భావనను కలిగి ఉంటాడు. కానీ మొదటి ఉదంతంలో వ్యక్తి తలను క్రిందకు మరింత క్రిందకు వంచి, నిరంకుశమైన యాజమాన్యం సర్వశక్తిమంతతతో తనను నలిపివేస్తున్నట్లు భావిస్తాడు.

CWM 6 : 63-64 — *శ్రీమాత*

ఉత్తమమైన మార్గమేమిటంటే దైవకృపను మీపై పని చేయనీయటమే. ఎపుడూ దానిని వ్యతిరేకించకుండా కృతఘ్నత చూపకుండా, ఎదురు తిరగకుండా, నిరంతరం దాని గమ్యమయిన వెలుగు, శాంతి, ఐక్యత, ఆనందాల వైపు దానిని అనుసరించాలి.

దైవ కృప చాలా తక్కువ మంది నుండి విరమించుకుంటుంది. ఎక్కువమంది తామే స్వయంగా దివ్యకరుణ నుండి ఉపసంహరించు కుంటారు.

SABCL 23 : 163 — *శ్రీఅరవిందులు*

కృతజ్ఞతలోని ఆనందం

దివ్యకృప ఉన్నత జ్ఞానంలో సంపూర్ణ విశ్వాసం

వ్యక్తిలో ఎంతో నైర్మల్యం నివేదనలో ఎంతో తీక్ష్ణత దైవకృప సర్వోన్నత జ్ఞానంలో సంపూర్ణమయిన విశ్వాసం ఉండాలి. మనకు హితమైనదేదో, మనకన్నా ఆ కృపకే ఎరుక అనే విషయాన్ని తెలుసుకొని ఉండాలి. ఒక వ్యక్తి తన ఆకాంక్షను ఆ దైవకృపకు సమర్పించినపుడు, నిజంగా తగినంత తీవ్రతతో సమర్పించినపుడు, దాని ఫలితాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. కానీ వాటిని ఎలా చూడాలి అనేది తెలుసుకోవాలి. చాలామంది అది పూర్తిగా సహజమని భావిస్తారు. అది ఎందుకు జరిగింది, ఎలా జరిగింది అనేది చూడరు. 'సహజంగానే అది ఇలానే ఉండాలి' అని అనుకుంటారు.

అందువలన వాళ్ళు ఆనందాన్ని కోల్పోతారు. ఎందుకంటే అంతిమ విశ్లేషణలో ఒక వ్యక్తి కృతజ్ఞతతో నిండి ఉన్నప్పుడు దైవకృపకు అభివంద్యమై ఉన్నప్పుడు అది ఒక కొసమెరుపును ఇస్తుంది. ప్రతి అడుగు అడుగునా విషయాలు ఏ విధంగా, సరిగ్గా ఎంత ఉత్తమంగా ఉండాలో అలాగే ఉండటాన్ని చూస్తారు.

CWM 7 : 239

దైవసంపర్కంలోకి ప్రవేశించటానికి అత్యంత శక్తివంతమైన మాటలు

ప్రధానవిషయాలు రెండున్నాయి. ఉత్సుకతను రేకెత్తించే సామర్థ్యం. అది, ఏదైనా ఒక వ్యక్తిని అధికతరమైన లేక స్వల్పతరమైన అతని జడత్వం నుంచి అతనిని మేల్కొల్పి కొంత ఎక్కువగాగాని, తక్కువగాగాని పూర్తిగా అతడిని ఆ విషయంలోకి విసిరివేసేటటువంటిది. ఉదాహరణకు, తన కళకోసం కళాకారుడు, తన వైజ్ఞానిక శాస్త్రం కోసం వైజ్ఞానిక శాస్త్రజ్ఞుడు, సర్వ సాధారణంగా, ఎవరైతే సృష్టి చేస్తారో లేక నిర్మాణం చేస్తారో అటువంటి ప్రతి ఒక్క వ్యక్తికి ఒక ఉన్మీలనం ఉంటుంది. అది ప్రత్యేక నైపుణ్యపు ఉన్మీలనం, అతనిలో ఉత్సుకతను రగిల్చే ఒక ప్రత్యేక సంభావ్యత. ఎప్పుడైతే అది క్రియాశీలంగా ఉంటుందో, అస్తిత్వంలో ఏదో మేల్కొంటుంది, చాలామటుకు అస్తిత్వమంతా మొత్తం చేసే పనిలో పాల్గొనటమవుతుంది.

అది అలా ఉండగా, మరి కొంతమంది ఉంటారు. వారికి జన్మత: (స్వతస్సిద్ధంగా) కృతజ్ఞతాపూర్వక నైపుణ్యం ఉంటుంది. వారికి త్వరపడి ప్రత్యుత్తరమిచ్చే తీవ్రత ఉంటుంది. వారు ఆత్మీయ వెచ్చదనం, భక్తి, ఉత్సాహాలతో మొత్తం జీవితమంతటికీ, అత్యంత స్వల్పాతిస్వల్పమైన మూలకానికీ, అత్యంత చిన్న సంఘటనకూ వెనక ఉండే అద్భుతమని అనుభూతి చెందే ఏదో ఒక దానికి ప్రత్యుత్తరమిస్తారు, అన్నింటి వెనుక ఉన్న పరమోత్కృష్ట సౌందర్యమును లేక అపరిమిత దివ్యానుగ్రహమును అనుభూతి చెందేవారు వారు.

ఒక నిర్మల కృతజ్ఞతా జ్యోతి నిరంతరం మన హృదయంలో వెలుగుతూ

ఉన్నదనీ, కేవలం మనం చూసే విపరీతత్వం మాత్రమే కాకుండా దివ్యమనేదీ ఉన్నదని, దైవం ఉనికి ఉన్నదని. ప్రతి ఒక్కసారి లేశమాత్రమైనా స్పష్టంగాకాని లేక అస్పష్టంగాకాని నిన్ను దివ్య ఉనికి మహనీయ మహా వాస్తవికతతో సంపర్కంలోకి తేవటం జరిగితే, నీ హృదయం చాలా తీవ్రమైన, చాలా అద్భుతమైన ఒక ఆనందంతో, ఎటువంటి కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుం దంటే అన్ని విషయాలలోనూ అత్యంతానందాద్భుత రసమున్న విధంగానే.

కృతజ్ఞత ఇచ్చే ఆనందానికి సమానమైనది మరేదీ లేదు. ఎప్పుడైనా ఒక పక్షిపాటను విన్నా, అందమైన ఒక పుష్పాన్ని చూసినా, ఒక పసిపిల్లను చూడటం తటస్థించినా, ఉదారమైన ఒక పనిని శ్రద్ధతో పరికించినా, అందమైన వాక్యాన్ని చదివినా, అస్తమిస్తున్న భాస్కరుణ్ణి చూసినా, అది ఎటువంటిదైనాగాని, ఇటువంటి భావోద్వేగం హఠాత్తుగా నిన్ను పైగొంటుంది - వాస్తవంగా చాలా గాఢమై, చాలా తీక్షణమైనది - ప్రపంచం దైవాన్ని అభివ్యక్తం చేస్తున్నదని, ప్రపంచం వెనుక దివ్యమైనదేదో ఉన్నదని.

కాబట్టి, కృతజ్ఞత లేని భక్తి పూర్తిగా అసంపూర్ణమైనదని, భక్తితోపాటుగా కృతజ్ఞత తప్పకుండా రావలసి ఉంటుందని నిశ్చయంగా నాకనిపిస్తున్నది.

CWM 8 : 39-40

కృతజ్ఞత మార్పు తలుపు తెరిచే ఒక మార్గం

ప్రశ్న : శ్రీమాతా! వ్యక్తి చేతన ఎలా మారుతుంది?

ఒక్కొక్కసారి ఒక ఉదారమైన చర్యను చూచినప్పుడు ఒక ప్రత్యేకమైనది విన్నప్పుడు, ధీరోదాత్తతను, ఔదార్యాన్ని లేదా ఆత్మ మహనీయతను ప్రత్యక్షంగా సాక్షిగా ఉండి చూచినపుడు, ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రతిభను, విలక్షణమైన పద్ధతిలో ఎంతో అందంగా పనిచేసేవారిని కలిసినప్పుడు, వారి పట్ల ఒక రకమైన ఉత్సాహం లేదా ప్రశంస, ఒక రకమైన కృతజ్ఞత ఆకస్మికంగా వ్యక్తిలో మేల్కొంటుంది. ఒక కొంగ్రొత్త చేతనా స్థితికి అంతక్రితం తానెరుగని ఒకానొక స్థితికి తలుపు తెర్చుకొంటుంది. ఇది కూడా మార్గదర్శక సూత్రాన్ని పట్టుకొనే త్రోవే. ఇంకా వేలాది మార్గాలున్నాయి, ఇక్కడ చేయవలసింది మేల్కొని ఉండి వీక్షిస్తూ ఉండటమే.

CWM 8 : 405

కృతజ్ఞత రాత్రుల్ని తగ్గించుతుంది; కృతఘ్నత వెలుగుని మూసివేస్తుంది.

సాధారణంగా అస్పష్టతకు చెందిన కాలావధులు తరచుగా ఉంటుంటాయి, అవి చాలా సాధారణం; అలాంటప్పుడు హైరానా పడకుండా నిమ్మళంగా, నిశ్చలంగా ఉండి, ఇవి ఆధ్యాత్మికమైన రాత్రులని, ఇవి నిండైన పగటివెలుగుగా మార్చబడతాయని అర్థం చేసుకుంటూ ఉండాలి.

నీవు అట్లాగే శాంతంగా ఉండగలగాలంటే దైవం అందించే సమస్త సహాయానికిగాను నీ హృదయంలో ఆయన పట్ల కృతజ్ఞత ఉండాలి. అస్పష్టత దీర్ఘకాలం పాటు కొనసాగుతున్నప్పుడు, కృతజ్ఞత కూడా తెరమరుగవుతుంది. ఏది ఎలా ఉన్నా ఒక సత్వరమైన, సశక్తమైన తరుణోపాయం ఉంటుంది. అది ఎల్లవేళలా నీ హృదయంలో పవిత్రీకరణాగ్నిని జ్వలింపజేసుకొంటూ ఉండటం, అభివృద్ధికై ఆకాంక్ష, ఒక తీవ్రతతో కూడిన సమర్పణోన్ముఖ ఉత్సాహం. ఎవరు నిజాయితీపరులో వారందరి హృదయాల్లో, అగ్ని జ్వలింపబడుతుంది. నీవు మాత్రం దానిని కృతఘ్నత నివురుతో కప్పబడనివ్వకూడదు.

CWM 14 : 246-247

అహంకారం దానికేమి కావాలో, దానికేమి లేవో దానిగూర్చే ఆలోచించుకొంటూ ఉంటుంది. ఇదే దాని నిరంతర పూర్వాక్రమణం.

అంతరాత్మ దానికివ్వబడిందేమిటో ఎరిగి అంతులేని కృతజ్ఞతతో ఉండిపోతుంది.

CWM 14 : 257

మొత్తం లోకమంతా నాశనంగానీ, నా మోజులన్నీ తీర్చాలి. ఇదిగో ఇది అహంకారపూరితమైన మనస్సు ధోరణి దానితో నిబంధనల్ని అన్నింటిపైనా రుద్దడానికి చూస్తుంది. దైవం దృష్టికి నిబంధనలు, కోరికలు అన్నీ ఒక్కటే, ఏ తేడా లేదు. నిబంధనలు మనసు చాపల్యాలైతే, కోరికలు ప్రాణికం చాపల్యాలు.

CWM 14 : 342

మన కృతజ్ఞత దైవం యందు ఉండాలి.

ప్రశ్న : మాధుర్యమయీ! తన కృతజ్ఞతను మనిషి పట్ల, భగవంతుని పట్ల వ్యక్తపర్చగల ఉత్తమ విధానం ఏమిటి?

అసలెందుకు నీవు మనిషిని, భగవంతుణ్ణి ఒక చోట పెడుతున్నావు?

మానవుడు మూలత: దైవమే, కాని ప్రస్తుతం కొన్ని అరుదైన మినహాయింపుల్ని పక్కనపెట్టి చూస్తే అతడిలో ఉంటున్న దైవం పట్ల పూర్తి అచేతనుడుగా ఉన్నాడు; ఈ అచేతన పదార్థ జగత్తుకి చెందిన అసత్యాన్ని రూపొందిస్తుంది.

మన కృతజ్ఞత దైవం వైపుగానే ఉండాలని, నీకిది వరకే వ్రాసి వివరించాను! మనిషి విషయంలో ఒక సుహృద్భావాన్ని పరస్పర సహకార ధోరణిని కల్గి ఉండాలి.

చాలా ప్రగాఢంగా, తీవ్రంగా, నిరంతరాయంగా, పూర్తిగా దైవం పట్ల కృతజ్ఞత కల్గి ఉండటమే సంతోషంగా, ప్రశాంతంగా ఉండేందుకు సర్వోత్తమ మార్గం. మనిషి దైవం పట్ల తన కృతజ్ఞతను నిక్కమైన రీతిలో వ్యక్తపర్చడమే, ఆయనతో మమేకమవ్వడం.

CWM 16 : 313-14 *శ్రీమాత*

పుచ్చుకొనేవారు ఎవరైనా కాని, ఇచ్చే కానుక ఏదైనా కానీ, అది పరమాత్మయే, సర్వంలో ఉన్న సనాతనుడే. అతడే దాన్ని స్వీకరిస్తున్నాడు, అతడే దాన్ని అంగీకరిస్తున్నాడు. ప్రస్తుతం గ్రహీత దాన్ని తిరస్కరించినా లేక పట్టించుకోకపోయినా సరే. ఎందుకంటే పరమాత్మయే ఈ విశ్వాన్ని అధిగమించి ఉన్నాడు, మళ్ళీ అతడే ఇక్కడ ఉన్నాడు. ఇక్కడే మనలోనూ, ఈ ప్రపంచంలో, దాని ఘటనాక్రమంలోనూ దాగి ఉన్నాడు; అతడు సర్వజ్ఞ సాక్షీభూతుడుగా, మన క్రియలను స్వీకరించే వాడుగా, అలాగే వాటి రహస్య అధిపతిగా ఉన్నాడు. మన క్రియాకలాపాలు, మన ప్రయత్నాలు, ఆఖరికి మన పాపాలు, తడబాట్లు, వేదనలు, సంఘర్షణలు అన్నీ అస్పష్టంగానో లేదా ఎఱుకతోనో, మనకు తెలుస్తూనో, మనకు కనబడుతూనో లేదా తెలియకనో ముసుగులో ఉండి, ఏకైకుని చేత వాటి తుదిఫలితానికై పాలింపబడు తున్నాయి. సమస్తం, ఆయన అసంఖ్యాకరూపాల్లోనే ఆయన వైపుకే తిరిగి,

ఆ రూపాల గుండానే ఏకైక సర్వాంతర్యామికి సమర్పించుకొంటుంది. ఏ రూపంలో, ఏ భావస్ఫూర్తితో అయితే, మనం ఆయనను చేరుతామో ఆ రూపంలోనే, ఆ భావస్ఫూర్తితోనే నివేదనను స్వీకరిస్తాడు.

CWM 23 : 110

ప్రతి క్షణం, మనలోని ప్రతి కదలిక సనాతనుడికి ఒక నిరంతర, వినమ్ర ఆత్మనివేదనకు సంకల్పించుకోవాలి.

గొప్ప అసాధారణమైనవి, ఉన్నతమైన వాటికంటే అల్పమైన వాటిని, సర్వసామాన్యమైన వాటిని, తృణప్రాయమని తగ్గించిచూడక వాటిని నివేదిత కర్మలుగా ఆచరించాలి. మన వైయక్తికమైన స్వభావం మన అహం కంటే గొప్పదైన, మనకు అతీతంగా ఉన్న దానికి ఆంతరిక, బాహ్యానికి చెందిన ఏకైక చేతనాగతిలో సమర్పితమై జీవించాలి. ఏ కానుక ఎవరికి మనం బహూకరిస్తున్నామన్నది విషయమే కాదు. సమస్త జీవకోటిలో ఒకే ఒక దివ్యపురుషునికి సమర్పిస్తున్నామన్న చేతన మన కర్మలో ఉండాలి.

CWM 23 : 111 *శ్రీ అరవిందులు.*

కృతజ్ఞత ప్రకటించడానికి సర్వోత్తమ మార్గం

"అహం" తగ్గించుకోవడమే కృతజ్ఞతకు అతి ముఖ్యము. దీనితోపాటు "పరిణామశీలత" కూడా నిరంతరం కొనసాగాలి. ఇతరులు పరిణామం చెందే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే మనలో కూడా ఆ కోరిక బలంగా నాటుకుంటుంది. కాని కొన్ని సమయాలలో ఇతరుల ప్రవర్తన మనను తప్పుదారి పట్టించవచ్చును కూడా! అందువలన ఎవరికి వారుగనే పరిణామం చెందే ప్రయత్నం చేయాలి. ఇతరులతో సంబంధం పెట్టుకోగూడదు. ఈ రకమైన పరిణామం, అంటే 'అహం' తగ్గించుకుంటేనే, సుస్థిరమైన శాంతి, సంతోషాలు లభిస్తాయి. అట్టి పరిస్థితిలోనే వ్యక్తులు పరిణామం కోసం కృషి చేయటానికి సమ్మతిస్తారు. ఇట్టి విశ్వాసం వారిలో మేల్కొనాలి.

ఇతరులకు మనం చెప్పవలసింది ఒక్కటే : "శాంతి నిన్ను ఏలాలనుకుంటే 'అహం' అనే దాన్ని పారద్రోలు" అని నిజాయితీగా ఆకాంక్షిస్తే దైవసహాయం ఎప్పుడూ తోడుగా ఉంటుంది.

CWM 16 : 428

పరిపూర్ణ విశ్వాసంతోనూ, కృతజ్ఞతాభావంతోనూ దైవానికి సమర్పించుకోవటం :

జీవితంలో ఎదురయే అన్ని సమస్యలకు కారణం "కేవలం దైవసహాయం మీదనే ఆధారపడాలి" అని అనుకోకపోవటమే! భౌతిక చేతన దీనినే అర్థం చేసుకోవాలి.

యాంత్రికమైన విశ్వజగత్తులో మనలను విముక్తులను చేసేది కేవలము దివ్యశక్తియే. నూతన జాతి ఆవిర్భావానికి, అభివృద్ధికి ~~ఈ~~ 'విముక్తి' తప్పనిసరి. పూర్తి విశ్వాసంతో, కృతజ్ఞతాభావంతో మనకు మనంగా దైవానికి సమర్పించుకున్న నాడే అన్ని కష్టాలను అధిగమించవచ్చు.

CWM 16 : 433

ఆనందం కొరకే కృషి చేయటం :

ప్ర : మధుమయీ, మనం ఎంత కృషిచేసినా పురోభివృద్ధి లేకపోతే నిరుత్సాహపడతాము గదా! అప్పుడు ఏమి చేస్తే ఉత్తమం?

సమా : "నిరుత్సాహ పడకపోవటమే". నిరుత్సాహం ఎటూ దారితీయదు. మొదటగా మనం తెలుసుకోవలసింది ఏమిటంటే, "నిజంగా పురోభివృద్ధి అంటే ఎలా ఉంటుందో మనం తెలుసుకోగలమా?" అనేది.

సర్వసాధారణంగా మనకు తెలిసేది ఏమిటంటే కదలకుండా ఉన్నట్లు కనబడేది చాలాకాలం అట్లానే ఉంటుందనుకోవటం, అదే శాశ్వతం అనుకోవటం. ఇది సరియైన భావన కాదు. అది ఉన్నట్లుండి ముందుకు దూకడానికి సిద్ధపడుతున్న ప్రక్రియ కూడా కావచ్చును గదా!

సాధారణంగా మనం కాలాన్ని వారాలలో, నెలలలో, లెక్కిస్తాము. కాని, ఉన్నట్లుండి అంతర్గతంగా మనకు తెలియకుండా పనిచేస్తున్న మార్పు కూడా ఫలితానికి కారణం కావచ్చును గదా! యోగప్రక్రియ అంతా ఇట్లానే ఉంటుంది. పురోగతి సాధించాలంటే చేసే పనిని ప్రేమించాలి. కృషిలో ఆనందం, పురోగతిపై ఉన్న ఆకాంక్ష వాటికి అవే చాలు. ఫలితంతో దీనికి సంబంధం లేదు. చేస్తున్న దానిలో ఆనందం ఒక యోగం. ఫలితం, మనసుకు రాకూడదు. జీవితంలోనూ ఇంతే! ఫలితం మన చేతిలో ఉండదు. ఇదే

సక్రమమైన మార్గం.మన కృషి మనోభావాలు ఆలోచన అసంకల్పితా చర్యలు కేవలం ఆనందం కోసమే ఫలితం కోసం కాకూడదు.

ఫలితం గురించి ఆలోచించడం అంటే లాభనష్టాలను బేరీజు వేసుకోవడము. ఇది వ్యాపార ధోరణి. దీని వలన మన నిజాయితీ, నిరపేక్ష భావన హరింపబడతాయి.

పురోగతి కోసం మనం చేస్తున్న కృషికి కారణం మనలోని తపన, ఆకాంక్ష. ఇది నీలో చాలా అవసరం. సర్వేసర్వత్రా ఉన్న దివ్యచేతనకు నీవు అర్పించాల్సినది ఇదే. కృతజ్ఞత కూడా ఇదే. ఇక 'పురోగతి', 'ఫలితము' అనే వాటిని గురించి ఆలోచించకూడదు. పురోగతి నీ ఆకాంక్షపై ఆధారపడదు. సరియైన సమయంలో దానంతట అదే వస్తుంది.

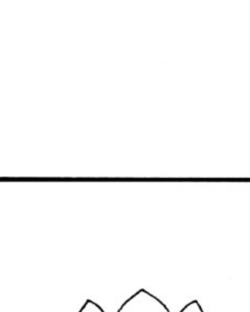
ఇక గుర్తుంచుకోవలసిన అంశాలు రెండున్నాయి. ఫలితం గురించిన విషయంపై మనకు ఏమైనా అవగాహన ఉన్నదా? దైవం మీద పూర్తి నమ్మకం ఉంటే, మనం దైవానికి ఇవ్వగలిగినంతా ఇచ్చి, "దానికి బదులుగా ఆయన ఏమి ఇస్తాడు?" అనే విషయం ఆలోచించకూడదు. నిజంగా రూపాంతరం

నీ ప్రేమ ఆనందంతో మా హృదయాలను నింపు

నీ ప్రకాశ తేజస్సుతో మా మనసులను ముంచెత్తు

నీ విజయాన్ని ప్రభావవంతం చేసేలా మమ్మల్ని అనుగ్రహించు!

CWM 1 : 178 — శ్రీమాత

చెందాలనుకుంటే మనకు మార్గం, గమ్యం ఫలితంపై అవగాహన ఉండాలి గదా? కాని, మనకు ఆ విషయంలో ఏ అవగాహనా లేదు. మనకు తెలిసినదంతా ఊహ మాత్రమే! అది కూడా స్వల్పమైన, అల్పమైన, పైపైన గోచరించే భావాలే. అవి సాపేక్షమైనవి కూడా! ఫలితం ఎలా ఉండగలదో, ఎలా ఉండాలో మనకు లేశమాత్రం కూడా తెలియదు. అది వచ్చిన తరువాతనే అర్థం అవుతుంది. అప్పుడు వెనుదిరిగి చూచి, "ఇట్లా జరిగిందా? ఈ దిశగా పురోగమిస్తున్నానా?" అనుకుంటాము. జరిగిన తరువాత ఇట్లా అనిపిస్తుంది. అంతకుముందు మనం ఆలోచించినది, ఆశించినది, కేవలం అస్పష్ట భావనలే అని తెలుస్తుంది. అవన్నీ పైకి రేఖామాత్రంగా కనబడేవే! నిజమైన పురోగతితో పోల్చి చూస్తే అవన్నీ అపరిపక్వమైన భ్రమలే!

మొదటగా తెలిసేది ఏమిటంటే మనది కేవలము 'ఆకాంక్ష' మాత్రమే

అని అర్థం అవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక ఫలితాలపై అవగాహన ఉండదు. అది దైవానికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

రెండో విషయం ఏమిటంటే సాధకుడు, "నేను నా కృషి చేస్తున్నాను, దాని ఫలితంగా నేను పురోగమించాలి. లేకపోతే నేను దైవం కోసం ఏ త్యాగమూ చేయను" అనేది. ఇట్లా గనుక మనం తీర్మానిస్తే అది ఇచ్చి, పుచ్చుకోవటం అవుతుంది. ఇది ఒక విధమైన వ్యాపార ధోరణి! కేవలం 'వ్యాపారమే' అవుతుంది!

ఫలితం అప్రయత్నంగా జరిగే విషయం. ఇంతకంటే (అంటే ఫలితంపై దృష్టిలేని) మేలైన సాధన, సమర్పణ ఇంకొకటి ఉంటుందా? ఇది మాత్రమే ప్రయోజనకరమైనది.

CWM 9 : 316 - 18 శ్రీమాత

కృతజ్ఞతా భావం : మూసిన తలుపులు తీసి మనను దివ్యకారుణ్యంతో ముంచి ఎత్తేది.

CWM 14 : 154

మానవుడు కొంచెం తెలివిగా మారినపుడు అతను దేని గురించీ ఫిర్యాదు చేయడు. అన్ని అంశాలను అతని సంపూర్ణ దయ వ్యక్తీకరణగా దైవం పంపినట్లుగా భావిస్తాడు. మనం ఎంతగా శరణు పొందుతామో, అంత, మరింతగా మనం అర్థం చేసుకుంటాము. మనమెంత కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఉంటామో అంత సంతోషంగా ఉంటాము.

CWM 10 : 342 శ్రీమాత

కృతజ్ఞతతో దైవాన్ని స్మరించుట

శ్రీ అరవిందుల స్మృతులపై ధ్యానించండి

ఈ సాయంత్రం ప్రశ్నలకు సమాధానమిచ్చుటకు బదులుగా శ్రీ అరవిందుల స్మృతులపై మనం ధ్యానించాలని నేను అభిలషిస్తున్నాను. మనలో, వాటిని సజీవంగా నిలుపుకొనుట, వారి ప్రకాశవంతమైన, సజీవమైన క్రియాశీలక చేతనతో వారు చేసిన ఇప్పటికీ చేస్తున్న కార్యాల పట్ల మనం చూపవలసిన కృతజ్ఞతాక్రమంలో ఇది దోహదపడుతుంది. ఈ ఉన్నత జ్ఞానం గురించి భూమిపై ప్రకటించుటకు మాత్రమే కాకుండా దానిని గ్రహించుటకు, గ్రహించుటను కొనసాగించుటకు వారు అవతరించారు. రేపు వారి జన్మదినోత్సవం, విశ్వచరిత్రలో శాశ్వతమైన జననం.

CWM 9 : 172

వారి బోధనలు జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోండి, ఆచరణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నించండి

వారి బోధనలను జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకొనుట, ఆచరణలో పెట్టుటకు ప్రయత్నించుట వారు దయతో భూమికి తీసుకువచ్చిన ప్రకాశం, జ్ఞానం, శక్తి అంతటికీ మనం కృతజ్ఞత చూపుటయే నిజమైన ఉత్తమ విధానం.

వారి బోధనలు మనలను చైతన్యవంతులను చేసి మార్గదర్శకత్వం వహించాలి. దానికి నేడు మనం చేయలేము, రేపు చేద్దాము. విశ్వాసంతో సరయిన దృక్పథాన్ని అవలంబిద్దాం. అదే నిజమైన జన్మదినోత్సవం అవుతుంది.

CWM 13 : 16

శ్రీ అరవిందులకు మన కృతజ్ఞత వ్యక్తీకరించడానికి వారి బోధనలను జీవితంలో ఆచరించడంకంటే ఉత్తమంగా ఏమీ చేయలేము.

CWM 13 : 28

ప్రశ్న : 'ఆశ్రమ నిజమైన బిడ్డ'గా అనిపించుకునేందుకు అవసరమైన లక్షణాలు ఏమిటి?

చిత్తశుద్ధి, ధైర్యం, క్రమశిక్షణ, సహనశీలత, దైవకార్యం పట్ల సంపూర్ణ విశ్వాసం, దైవ అనుగ్రహం పట్ల అచంచల నమ్మకం. వీటినన్నింటినీ సహనం, పట్టుదల, నిరంతర ఆకాంక్ష, అపరిమిత ఓరిమితో సాగించాలి.

CWM 13 : 113

కృతజ్ఞత అర్థం

ఇదీ కృతజ్ఞత అర్థం. దైవం ఉన్నాడు, ఒక అద్భుతమైన అనుభూతితో ఉత్కృష్టమైన ఆనందం మనలను ముంచివేస్తోంది. మనము మనలను మహోన్నత భగవంతునికి ప్రశాంత ఆరాధనలో సమర్పించుకొందాం.

ది సుప్రీమ్, పుట. 63

ప్రశ్న : శ్రీమాతా, నేను ఎల్లప్పుడూ ఆలోచిస్తుంటాను, మీ పట్ల నా కృతజ్ఞత ఎట్లా వ్యక్తం చేయగలను?

నా పట్లా!... ఆహా! ఇది ఒక ప్రత్యేక అంశం. నాకు హక్కులేదు. ఆ ఇబ్బందిని ఎవరూ తీసుకోరు. ఒక ఇబ్బంది, అడ్డంకి లేదా దాడి జరిగితే, నాకు ప్రార్థన, సహాయం కోసం అభ్యర్థన ఇలా పంపుతారు! "నన్ను రక్షించు. దయచేసి నన్ను కాపాడండి" లేదా ఆ ఇబ్బందులను దాటేందుకు "శ్రీమాతా, నాకు సహాయం చెయ్యి. మమ్మల్ని కాపాడేందుకు మీ హస్తాలను అందించు. మీ కృపను మాపై వర్షింపజేయి. మాపై దయజూపు" అంటూనే వేడుకుంటారు. అపుడు కృప తన పనిని పూర్తి చేసినపుడు దయామయశక్తి అయిన ఆమె... అపుడు, వారికొరకు నేను నిరంతరం పూర్తిచేసిన సహస్రానేక పనులకు కృతజ్ఞతాపూర్వక పదమైనా ఉండదు. నేను వారిని రక్షించిన లేదా వారి కొరకు ఇబ్బందిని తొలగించినపుడు ఆ తరువాత ఒక మాట కూడాఉండదు. కృప వారి కోసం అన్ని ఇబ్బందులను అధిగమించినప్పటికీ... వారిని కాపాడి, సంరక్షించి అన్ని ఇబ్బందులను అధిగమింప జేసినప్పటికీ... ఒక్క పదం గూడా దిగువనుండి పైకి రాదు. వెంటనే మరచిపోతారు. ఇబ్బందులనుండి వారిని ఒక బలవత్తరమైన శక్తిబయటకు లాగినదని, అదిలేకుండా వారు కాపాడబడి ఉండేవారు కాదని, వారు ఏ విధంగా సురక్షితంగా, ప్రశాంతంగా ఉన్నారో కూడా గమనించరు. మరచిపోతారు. వారిపై ఒక జాడ కూడా లేకుండా పోతుంది. వారిని రక్షించిన ఆశ్చర్యజనకమైన అద్భుత ఘటనను వారు

గుర్తుంచుకోరు... కృతజ్ఞతాపూర్వక దృక్పథం వాస్తవంగా ఉపేక్షించబడినది. ప్రపంచంలో అది కనబడటం లేదు. ఆఖరికి అది చాలా అరుదైనదిగా మారిపోయింది! కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఉండుట! అదే వ్యత్యాసం.

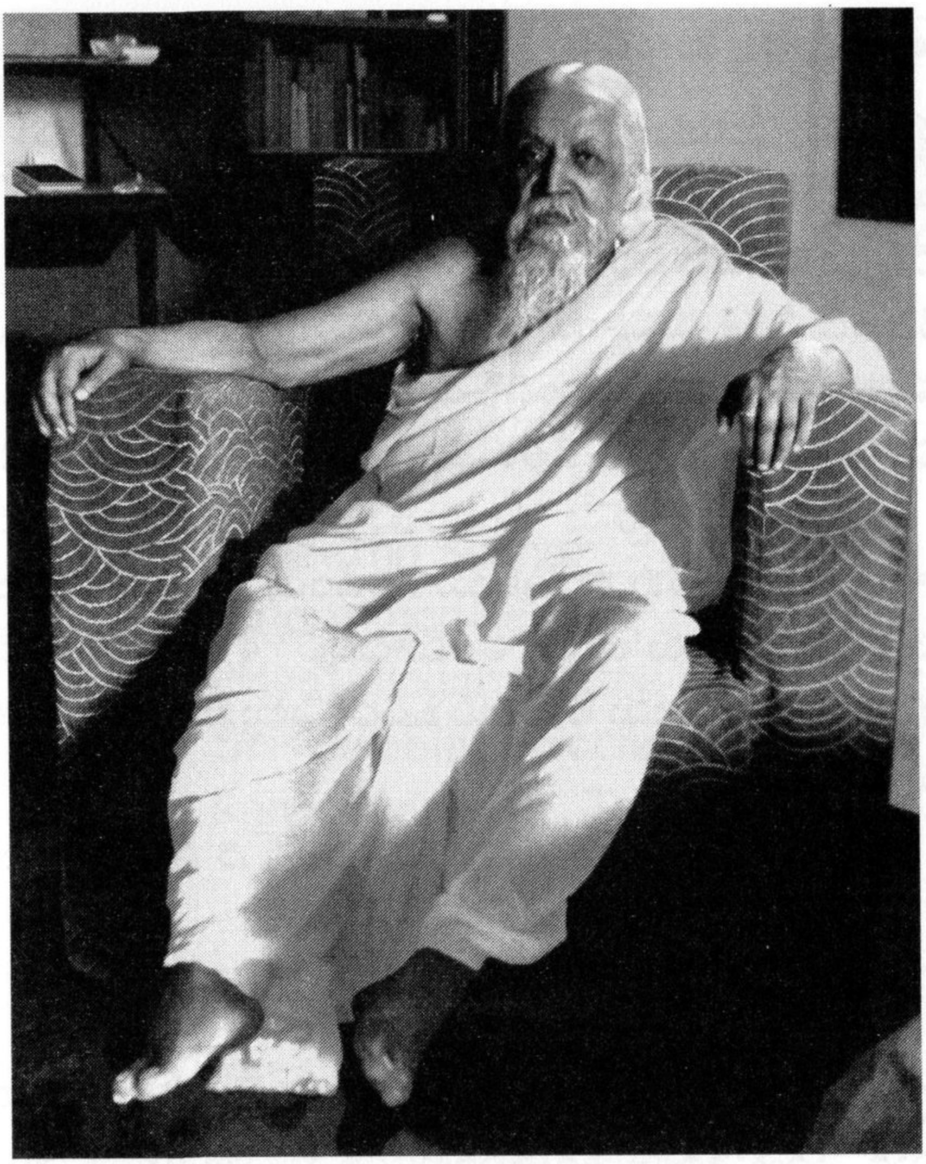
దిసుప్రీమ్, పుట. 59-60 *శ్రీమాత*

కృతజ్ఞత అది ఒక అంతరాత్మిక సంవేదన. అంతరాత్మ వికసనానికి సహాయం చేసే అంతరాత్మికమైనదంతా కలిపి కృతజ్ఞత. ఆత్మను పుష్పింప జేయుటకు సహాయం చేస్తాడు. ఆధ్యాత్మిక కోణంలో భావావేశం ఎటువంటి తప్పుకాదు. అయితే మార్గంలో అది ఒక ప్రతిబంధకంగా మారకూడదు.

SABCL 24:768

మీ ఆకాంక్షలను, మీ కృతజ్ఞత లేదా మీ ఆరాధన కోసం, మీరు చేయాలనుకుంటున్న పురోగతిని వ్యక్తపరుస్తూ ప్రతిరోజూ ఒక ప్రార్థనను వ్రాయాలి. అది దీర్ఘంగా ఉండవలసిన అవసరం లేదు, కొన్ని పంక్తులు మాత్రమే చాలు; అది మిమ్మల్ని మీరు అర్థం చేసుకోవడానికి సహాయపడుతుంది. మీరు శ్రీ అరవిందులతో, నాతో నేరుగా మాట్లాడుతున్నట్లు వ్రాయాలి. తద్వారా మీరు శ్రీ అరవిందులతో నాతో సాన్నిహిత్యాన్ని సృష్టించుకోగలుగుతారు.

వైట్ రోజెస్, పుట. 35 *శ్రీమాత*

దివ్యకృతజ్ఞత - రెండు కథలు

శ్రీమాత మార్చి **29, 1914**న మొదటిసారిగా శ్రీ అరవిందులను కలుసుకున్నారు. ఆమెకు ఇచ్చిన సూచనలను అనుసరించి, ఆమె మధ్యాహ్నం **3.30** గంటలకు శ్రీ అరవిందులు నివసించే ఇంటికి చేరుకున్నారు. ఆమె వీధిలో ఒక వ్యక్తిని ఇలా అడిగారు "అరబిందోఘోష్ ఎక్కడ నివసిస్తున్నారు?" అతను నిశ్శబ్దంగా "గెస్ట్‌హౌస్" తలుపు వైపు చూపించాడు. శ్రీమాత ఈ వ్యక్తి పేరు చిరునామాను ధృవీకరించుకొన్నారు. ఆ తర్వాత, అతని జీవితాంతం ప్రతినెలా, శ్రీమాత అతనికి కామేశ్వర్ ద్వారా నిర్ణీత మొత్తాన్ని పంపించారు. తర్వాత దర్శన దినాలలో వారిని చూసేందుకు కూడా అనుమతించారు. అతను సాక్షాత్తు భగవంతుని నివాసాన్ని తనకు సూచించినందుకు కృతజ్ఞతతో అతనిని చూసుకున్నానని శ్రీమాత చెప్పారు.

శ్రీమాత బట్టలు కుట్టడం

మరమ్మతు చేయటం అలవాటు చేసుకున్న ఒక సాధికను ఒకసారి రుమాలును డార్నింగ్ చేయమని అడిగారు. (డార్నింగ్ - నూలును అల్లడం ద్వారా రంధ్రం సరిచేసే విధానం). ఆమె శ్రీమాత సహచరి అయిన దత్తాతో ఇలా చెప్పింది "ఈ రుమాలు చాలా తరచుగా డార్నింగ్ చేయడం వల్ల అసలు పదార్థం లేకుండా పోయింది". దత్తా సమాధానం, "ఫర్వాలేదు, ఒకసారి నేను అమ్మతో చెప్పాను, ఈ చేతిరుమాలు చాలా చిరిగిపోయిందని". "నేను దానిని ఒకవైపుకు మాత్రమే ఉంచుతూ వాడుతున్నాను. ఇది నాకు చాలాకాలం, చాలా చక్కగా ఉపయోగపడింది, ఇప్పుడు మీరు దానిని విసిరివేస్తున్నారు" అన్నారు అమ్మ. ఈ మాటలతో శ్రీమాత తన కుర్చీలోంచి తటాలున లేచి, రుమాలును తీసుకుని ఒడిలో పెట్టుకున్నారు. అప్పటినుంచి నేనేం మాట్లాడలేదు.

మోర్ విగ్నెట్స్ ఆఫ్ శ్రీ అరొబిందో అండ్ ది మదర్, పుట. 37,45

కృతజ్ఞతపై సూత్రాలు

అన్ని పరీక్షలకు కృతజ్ఞతతో ఉండండి, అవి దైవానికి దగ్గరి దారి. మీ హృదయం సంతోషంగా ఉండాలంటే దానిని ఎల్లప్పుడూ కృతజ్ఞతతో నింపండి. కృతజ్ఞత అనేది దైవానికి నిశ్చయమైన మార్గం. నేను ఇచ్చే దాన్ని సంతోషంగా స్వీకరించడం స్వార్థం కాదు. అహంకారానికి సంతోషకరమైన కృతజ్ఞతకంటే మెరుగైన నివారణ మరొకటి లేదు.

దైవం మీకు ఇచ్చిన దానిని ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా స్వీకరించండి.

మీ కృతజ్ఞతను కొనసాగించడం చాలా కష్టం; ఒకసారి అది చాలా బలంగా వస్తుంది మళ్ళీ అది వెనక్కు వెళుతుంది. మీకు కృతఘ్నత ఉన్నప్పటికీ భగవంతుడు ప్రతి దానిని సహించగలడు ఎందుకంటే ప్రతిదీ ఎందుకు, ఎలా అన్నది అతనికి పూర్తిగా తెలుసు. మీరు ఒక నిర్దిష్ట పని ఎందుకు చేస్తున్నారో ఆయనకు తెలుసు. అతనికి ఆ పని పూర్తిగా తెలుసు అందుకే అతను దానిని సహించగలడు.

ఒక జీవి గొప్పతనం కృతజ్ఞతా సామర్థ్యం ద్వారా కొలవబడుతుంది.

CWM : 14 : 25, 154-155 *శ్రీమాత*

Vol. 52, No. 6 Date of Publication Registered: PY/41/2021-23
June 2022 1st June 2022

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:

Gratitude

It is you who open all the closed doors and allow the saving Grace to enter.

(Significance and explanation given by the Mother)

Botanical name: Ipomoea carnea

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001